

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

15ΗΜΕΡΟΣ ΕΙΔΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 772

ΑΘΗΝΑΙ 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1975

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

Μετά την άποκατάστασι τῆς δημοκρατικῆς ὁμαλόπτος σπὴν Πατρίδα μας καὶ μέχρι σήμερα, παρουσιάζεται ἓνα φαινόμενο, μ α ν ἰ α θὰ μπορούσε νὰ χαρακτηρισθῆ, καταδιώξεως τῶν μισῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τοὺς ἄλους μισοῦς.

Οἱ μισοί... «ἀντιστασιακοί» χαρακτηρίζουν τοὺς ἄλους μισοὺς γιὰ... «κουντικούς».

Καθημερινὰ διαβάζουμε στὶς ἐφημερίδες κατηγορίες γιὰ «κουντικούς» σ' ἄλες τὶς τάξεις τοῦ δημοσίου βίου τῆς Χώρας.

Στὰ σωματεία, στὶς συνδικαλιστικὲς ὀργανώσεις, στὶς δμοσίες ὑπηρεσίες, στοὺς ὀργανισμοὺς κ.λ.π.

Σὲ τέτοιο σημεῖο ἔφθασε τὸ κακό, ὥστε ὁ διακεκριμένος χρονογράφος τῆς ἐφημερίδος τὰ «Νέα», κ. Δημήτριος Ψαθάς νὰ γράψῃ: «... Ἐχω γράψῃ κ' ἄλλοτε ὅτι αὐτὴ ἡ ἱστορία, νὰ ἔχη μοιρασθῆ ὁ τόπος μας - ἡ μισὴ Ἑλλάδα «ἀντιστασιακὴ» καὶ ἡ ἄλλη μισὴ «κουντικὴ» - θὰ πρέπει πρὸς Θεοῦ νὰ σταματήσῃ κάποτε, γιὰτὶ καμμιὰ ὥρα θὰ μᾶς πλακώσῃ καμμιὰ συμφορά καὶ θὰ μᾶς στείλῃ ἄλους μαζί στὸ διάβολο, κουντικούς κ' ἀντιστασιακοὺς».

Αὐτὰ, μεταξὺ ἄλλων, γράφει ὁ διαίτητὴς θεατρικὸς συγγραφεὺς, ὁ λογοτέχνης καὶ λόγιος.

Βαρῆθηκε ὁ ἄνθρωπος νὰ θλέπῃ στὶς σπῆλες τῶν ἐφημερίδων νὰ χύνεται τόση πολλὴ λάσπη ἐναντίον ἀνθρώπων ἀπὸ ἀνθρώπους.

Κανένας δὲν μπορεῖ νὰ παραβλέψῃ πῶς στὰ ἀτέλειωτα λιβελλογραφήματα, ὑπάρχει πολὺ στοιχεῖο «ἰδιοτελείας» καὶ «αὐτοπροβολῆς».

Δυστυχῶς, τὸ κακό ἐλάττωμα τῆς φυλῆς μας, ἡ ζήλεια, ὁ φθόνος καὶ ἡ διαβολή, βρίσκονται σὲ ἔξαψι.

Κατ' ἐπανάληψιν, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Κων)νος Καραμανλῆς ἐτόνισε, σὲ ὁμιλίᾳ του ὅτι πρὸ πάντων προέχει ἡ ψυχικὴ ἐνότητα τοῦ λαοῦ μας, χωρὶς νὰ εὔρουν τὰ σοφὰ του λόγια ἀνταπόκρισι...

Γράφοντας τὰ ἀνωτέρω σὰν γενικὴ διαπίστωσι σπὴν σύγχυσι πού ἐπικρατεῖ μεταξὺ «κουντικῶν καὶ ἀντιστασιακῶν», ἐπιθυμοῦμε νὰ μιλήσομε μὲ εὐκρίνεια πρὸς τὸν ὑπερήφανο Κλάδο μας, στὶς χιλιάδες τῶν συναδέλφων πού ἔχουν ἐστραμμένα τὰ βλέμματά τους σπὴν Ἦγεσία τῶν.

Θὰ μιλήσομε μὲ τὴν γλῶσσα τῆς ἀληθείας, πού πάντα μᾶς διέκρινε καὶ μὲ ἀίσθημα εὐθύνῃς ἀπέναντί τους. Δυστυχῶς, μέσα σ' αὐτὸν τὸν κυκεῶνα τῆς συγχύσεως «ἀντιστασιακῶν καὶ κουντικῶν», στὶς διαβολὲς κ' ὑπερβολὲς, θάλλεται ἡ Ἦγεσία τοῦ Κλάδου κατὰ τρόπον συστηματικὸν καὶ προγραμματισμένον, ἀπὸ ὀρισμένους συναδέλφους - Προέδρους Διδασκαλικῶν Συλλόγων - πού οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐπολιτεύτηκαν σ' ἄλη τὴν διάρκειά τῆς ἐπταετίας. Κι' ἐπολιτεύτηκαν εἴτε σὰν μέλη καὶ Πρόεδροι Διοικητικῶν Συμβουλῶν Συλλόγων, εἴτε σὰν ἀντιπρόσωποι στὶς Γενικὲς Συνελεύσεις τοῦ Κλάδου, εἴτε σὰν ὑποψήφιοι γιὰ τὴν Διοίκισι τῆς Δ. Ο.Ε. σὲ δικό τους ψηφοδέλτιο.

Μερικοί, μάλιστα, πού ἔφτιαξαν καὶ «γύψινο πουλί» στὰ σχολεῖά τους, ἄλλοι πού ὕμνολόγησαν, κ' ἄλλοι πού ἦταν ὀλα αὐτὰ τὰ χρόνια κρυμμένοι «στὸ καθοῦκι τους», ἔγιναν ζαφνικά... «ἀντιστασιακοί».

Οἱ ἴδιοι αὐτοὶ ἄνθρωποι, τροφοδοτοῦν τὸν Τύπο μὲ κάθε εἶδους «μυθεύματα». Ὅχι κύριοι, κάνετε λάθος σπὴν διεύθυνσι. Ἡ Διοίκισι τοῦ Κλάδου ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ τί ἠναγκάσθη νὰ εἴπῃ κατὰ τὴν περιόδον τῆς ἐπταετίας, ὑπῆρξε καὶ ὑπηρετεῖ δύο καὶ μόνο ἰδανικά: ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ καὶ τὸ ΔΑΣΚΑΛΟ.

Γιὰτὶ, μὲ τὴν ἀλήθεια, ἐὰν οἱ αἰρετοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Κλάδου κατὰ τὴν ΜΓ' Γενικὴ Συνέλευσι, ἐξέλεξαν αὐτοὺς σὰν Διοκῖσι, δὲν θὰ ἦταν... κουντικοί, ἀλλὰ ἀνστασιακοί;

Καὶ σὰν νὰ μὴ ἔφθανε ἡ διαβολὴ τῆς Διοκῖσεως ἀπὸ τῶν σπῆλων τῶν ἐφημερίδων, ὀρισμένα Διοικητικὰ Συμβούλια Συλλόγων, καταστρατηγοῦντα τὰς ἰσχυοῦσας καταστατικὰς Διατάξεις τῆς ὀργανώσεώς μας, ἐξαποστέλλουν κατὰ τρόπον ἀπαράδεκτον, ἔγγραφα - ἐγκυκλίους, ὠστὰ λιβελλογραφήματα κατὰ τῆς Διοκῖσεως, εἰς τοὺς Συλλόγους τῆς Χώρας καὶ τοὺς ζητοῦν φορτικά νὰ ὑπογράψουν «ἔτοιμο σχέδιο» Πρακτικοῦ... ἄρσεως τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν ἀπὸ τὴν Ἦγεσία τοῦ Κλάδου. Καινούργιο φροῦτο αὐτό, ἡ ἄρσις ἐμπιστοσύνης, πού δὲν προβλέπεται ἀπὸ καμμιὰ καταστατικὴ ἢ νομικὴ διάταξι.

Πολὺ εὐκόλο νὰ κάνῃ κανένας τὸν... ἄρσι ἀπὸ τοῦ ἀσφαλοῦς. Ποιὸς, ὅμως, ἀναλογίστηκε τὶς ἀγωνίες καὶ λαχτάρεις μας στὶς δύσκολες ἐκείνες στιγμὲς γιὰ τὰ δίκαια αἰτήματά μας; Κι' οἱ ἑκατοντάδες τῶν συχαρητηρίων τηλεγραφημάτων πού δεχτήκαμε γιὰ τὸ συνεχὲς ὄρσιον, τὴν διεύρυνσι τῶν θέσεων 3ου καὶ 2ου βαθμῶν, τὴν ἐνιασιοποίησι τῶν 4ου καὶ 5ου βαθμῶν καὶ τὶς χιλιάδες προαγωγῆς, νὰ ἦταν, ἄραγε, φευτικά;

Ζητοῦν κατὰ τρόπον ἀντιδημοκρατικὸ καὶ ἀντισυνδικαλιστικὸ - οἱ ὀλίγοι αὐτοὶ - τὴν ἀπομάκρυνσι μας διὰ νὰ ἔλθῃ σπὴ θεοῖ μας «τριμελῆς ἐπιτροπή». Μὲ ποιά εὐθύνη ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ θὰ ἀντιμετωπίσῃ σήμερα τὰ τόσα σοβαρὰ προβλήματα τοῦ Κλάδου;

Ἄλλοίμονο γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Κλάδου, ἀν τοὺς εὐγενεῖς συνδικαλιστικούς ἀγῶνας ἀντικαταστήσουν ἡ ἀνευθυνότης καὶ τὰ σοφίσματα «ἄρσεως ἐμπιστοσύνης». Τότε, ποιὸς θὰ βρεθῆ νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν ἀξιοπρέπειά του γιὰ τὰ θέματα τοῦ Κλάδου, ὅταν θὰ βρίσκεται πάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του ἡ δαμόκλειος σπάθη τῆς... ἄρσεως ἐμπιστοσύνης; Μὲ ποιά ψυχικὴ γαλήνη καὶ μὲ ποιά συμπάραστασι θ' ἀγωνισθῆ γιὰ τὰ δίκαια τοῦ Κλάδου; Δυστυχῶς, αὐτὸ πού παρατηρεῖται στὸν Κλάδο μας, δὲν παρατηρεῖται σὲ καμμιὰ ἄλλη τάξι τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Λέτε νὰ εἶναι τιμητικὸ αὐτὸ γιὰ τὴν ἐνδοξὴ ἱστορία τοῦ Κλάδου μας;

Ἄς μνημονεύσομε ἐδῶ, τί ἀκριβῶς περιλαμβάνει τὸ ἰσχυὸν Καταστατικὸν τῆς Δ.Ο.Ε. - ἀπὸ τοῦ 1922 ὅτε συνεστήθη τὸ πρῶτον ἡ Δ.Ο.Ε. - εἰς τὸ ἄρθρο 9 παράγρ. 1, γιὰ τὰ καθήκοντα καὶ τὶς ὑποχρεώσεις τῶν Συλλόγων: «Οἱ Σύλλογοι, οἵτινες εἶναι μέλη τῆς Δ.Ο.Ε., ὀφείλουσι, νὰ ἐναρμονίζωσι τὴν δρᾶσιν τῶν, κατὰ τρόπον σύμφωνον πρὸς τὰ γενικώτερα συμφέροντα καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς ὀμοσπονδίας, νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τὰς διατάξεις καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ, τοὺς κανονισμοὺς καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων». Καὶ ἡ παράγραφος 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς: «Διὰ πᾶν γενικῆς φύσεως ζήτημα δέον νὰ ἀναφέρωνται οἱ Σύλλογοι εἰς τὴν ὀμοσπονδίαν, ἀπαγορευομένης τῆς χωριστῆς καὶ μεμονωμένης ἐνεργείας Συλλόγου τινὸς παρὰ τῆ Κυβερνήσεως, ἀνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως, ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ.Ο.Ε.».

Δυστυχῶς, πάντα τ' ἀνωτέρω, καταπατοῦνται ἀσύστολα καὶ μάλιστα εἰς τὴν παρούσαν φάσιν, ὅτε ἡ Διοκῖσις διδῆ τὴν μεγάλην μάχην διὰ τὰ δίκαια τοῦ Κλάδου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Παιδείας τοῦ Ὑπουργείου, πού συντάσσει τὸν νέον Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Γενικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Εἰς τὴν φάσιν αὐτήν, πού θάπρεπε οἱ πάντες νὰ τὴν συνδράμουν καὶ νὰ τὴν ἐνισχύσουν διὰ νὰ ἐπιτύχῃ νέας κατακτήσεις ὑπὲρ τοῦ Κλάδου, τῆς δημιουργοῦν, ἡλελημένα -

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

Η ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

(Υπό του κ. Κωνσταντίνου Σπλιωτοπούλου, Ε. Δ. Ε. Περιφέρειας Μεγαλόπολεως - Αρκαδίας)

ΜΕ

Διάχυτο είναι το παράπονο των λειτουργών της Δημοτικής Εκπαίδευσης, ότι πάντοτε σε κάθε γλωσσική μεταβολή χρησιμοποιείται σαν πειραματόζωο το Δημοτικό Σχολείο.

Ένα δεύτερο παράπονο είναι ότι, όσα γίνονται στο χώρο της Δημοτικής Εκπαίδευσης αποφασίζονται «έρήμην» των Διδασκάλων, οι οποίοι πληροφωρούν τις αλλαγές από τον ημερήσιο τύπο. Συνήθως πριν από κάθε αλλαγή ή καινοτομία στο χώρο της Παιδείας, όχι μόνο δεν ζητείται η γνώμη του υπευθύνου για την πραγματοποίησή της, αλλά ούτε καν ρωτιέται αν είναι σε θέση να την ολοκληρώσει με επιτυχία.

Το χαρακτηριστικό όλων των μέχρι σήμερα αλλαγών των συνδεόμενων με το γλωσσικό πρόβλημα της χώρας μας, είναι η βιασμένη και η άσυνεχη με πολιτικά ελαττήρια.

Και τα δύο αυτά χαρακτηριστικά αποτελούν την αιτία, που διαωρίζεται μέχρι σήμερα η διγλωσσία και ταλαιπωρούνται διδάσκοντες και διδασκόμενοι.

Θα προσπαθήσωμε πριν αναλύσωμε τις δύο αυτές διαπιστώσεις, που αποτελούν τις θύεις του ίδιου νομίσματος, να κάνωμε μια σύντομη αναδρομή του γλωσσικού μας προβλήματος.

Το γλωσσικό πρόβλημα της χώρας μας δεν είναι νέο ούτε μοναδικό φαινόμενο. Οι ρίζες του θρίσκονται στην εποχή που ακολούθησε την ύστατη της Ελλάδος στους Ρωμαίους μετά το 146 π.Χ. Η αρχαία ελληνική γλώσσα, ήταν φυσικά

Κατά την διάρκεια της Τουρκοκρατίας κοινή γλώσσα ανδρώθηκε και μπήκε στην όπρησα του απελευθερωτικού αγώνα των Ελλήνων. Η αρχαίζουσα γλώσσα και η αστήρη καθαρεύουσα δεν μιλιόταν στη δουλωμένη πατρίδα και η κοινή γλώσσα θεωρήθηκε άναγκαστική για να υπηρετήσει την υπόθεση της απελευθερώσεως από τους τούρκους, σαν όργανο μαζικής συνεννόησεως και συμπεριφοράς για τον κοινό αγώνα. Έτσι η Δημοτική κατακτάει έδαφος και στο χώρο της δημοτικής ποιήσεως και λογοτεχνίας με το Σολωμό, τον Παλαμά, το Βαλαωρίτη και τους άλλους ποιητές και λογοτέχνες της εφτανησιακής σχολής, για να εκτοπίσει έντελως από τον έμμετρο λόγο την καθαρεύουσα στα τέλη του 19ου αιώνα.

Η κοινή όμως γλώσσα κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας έπαθε μεγάλη αλλοίωση με την εισδοχή ξένων λέξεων - κυρίως Τουρκικών - και την προσθήκη Ιδωματισμών, ώστε να επικρατήσει γραμματική σύγχυση και να χαρακτηριστεί η μιλούμενη γλώσσα ως «χυδαία» και νοθευμένη.

Πρώτος ο Κοραής έκανε μια σοβαρή προσπάθεια αναμορφώσεως της γλώσσας. Την ξεκάρβισε από τα ξένα στοιχεία και την πλούτισε με το λεξιλόγιο της αρχαίας Ελληνικής γλώσσας. Για το σκοπό αυτό τόπωσε θιβλία των αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων και ύποστηριξε τη γλώσσα της μεσότητας δηλαδή την πρώτη - δρμητική - καθαρεύουσα. Ούτε αρχαίζουσα, ούτε δημοτική. «Η γλώσσα, έγγρασε, είναι η κοινή των νέων άσπληλα

Σύμμαχό του στην πολεμική του για τον εξετακτισμό της γλώσσας είχε και τον γλωσσολόγο Γ. Κατζιδάκη.

Έτσι από την εποχή αυτή αρχίζει επίσημα η γλωσσολογία μεταξύνοντας και καθαρευουσιάνων, δια να συνεχιστεί αργότερα με τους δημοτικιστές όταν το 1888 ο Ψυχάρης με το «ταξίδι του» έρριξε πολύ λάδι στη γλωσσική φωτιά.

Όταν έβγαλα το «Ταξίδι», γράφει ο Ψυχάρης θυμούμαι πως το «Άστυ» το εικονογραφημένο, δημοσίεψε και μια γελιογραφία, παράτησε δηλαδή τρεις γλώσσες που κρέμονται έξω από τρία δλάνοι κρέμα στήματα. Και τρεις σπάγγοι βαστούσαν από την άκρη τρεις σκουπίσιες για να μην πέσουν ύποθετα. Ήταν η γλώσσα του Κόντου άριστέρα - «Γλώττα Κόντου» - δεξιά η γλώσσα του Ψυχάρη - «Γλωσσάρι Ψυχάρη» - στη μέση του λαού η γλώσσα - «Γλώσσα Ελληνική».

Η γελιογραφία του «Άστυ» σατίριζε την τριγλωσσία της εποχής εκείνης.

Ο Ψυχάρης μαζί με τους άλλους του άστυθίστατου δημοτισμού τ. Φιλίππιδη, τόν Α. Χριστόπουλο και Α. Βηλαρά, τένωσαν πολύ την κλωστή των γλωσσικών αντίθεσεων και έξφυγαν από το κέντρο της γλωσσολογικής Ελληνικής πραγματικότητας.

Αντίθετα ο Σολωμός και ο Παλαμάς χρησιμοποίησαν τη γνήσια, τη σωστή και μιλούμενη δημοτική γλώσσα και έδωσαν τα γινωστά άθώνατα άριστουργήματα της ποιητικής τους τέχνης κατακτώντας επάδεια τον τίτλο του εθνικού ποιητή.

ρήθηκε ή προστεθείσα τάξη και το 1974 καθιερώνεται η Δημοτική σε όλες τις τάξεις του Δημοτικού σχολείου. «Οι μαθηταί των δύο τελευταίων τάξεων αναγιγνώσκουν το Εδαγγέλιον ή κείμενα της καθαρευούσης άπλωρ δια να έξοικειώνονται προς αυτά».

Με την παραπάνω άναδρομή θελήσαμε να επιβεβαιώσωμε αυτό που γράφαμε στην αρχή, ότι το Δημοτικό σχολείο χρησιμοποιείται σαν πειραματόζωο για το γλωσσικό μας πρόβλημα.

Στο διάστημα της τελευταίας πενηκονταετίας παίζεται μια διελκυσιάνδα της Δημοτικής γλώσσας σε θάρος του Δημοτικού σχολείου. Αφές οι παλινορμικές έμφανίσεις της Δημοτικής γλώσσας από Δημοτικό σχολείο άντηπροσωπεύουν Ιοάριθμες μεταβολές στον πολιτικό ή πολιτισικό χώρο της πατρίδας μας.

Οι θύοντες κάθε νέας πολιτικής μεταβολής αρχίζουν από το γλωσσικό πρόβλημα, το οποίο σε οσο σθερό και άν είναι, δεν είναι το πρώτο, ότε το πιο έπειγο μέλημα των κρατούντων. Αντίθετα, χρειάζεται χρόνο, μελέτη και προσοχή.

Το πρόβλημα της γλώσσας για το σχολείο πρέπει να λυθή μια για πάντα. Πρέπει να συμφωνήσουν όλες οι πολιτικές παρατάξεις της πατρίδας μας για την σωστή λύση του γλωσσικού μας προβλήματος και να συνταχθή ένα πρωτόκολλο τιμής, με το όποιον να δεσμευθούν όλα τα κόμματα. Στη συζήτηση του γλωσσικού μας προβλήματος πρέπει κυρίως να άκουστή η γνώμη των εκπαιδευτικών της Άκμα

ακίνηση και έπιμελία των λαών που προκάλεσε ή Ρωμαϊκή κοσμοκρατορία. Παρεμβήρησαν ζένες λέξεις, άλλοιώθηκαν τύποι αρχαίας γλώσσας και γενικά νοθεύτηκε και μεταμορφώθηκε ή αρχαία ελληνική γλώσσα - κυρίως στον προφορικό λόγο. Μία τάξη αρχαιολατρών διανοουμένων ή «άτικισταί», το 2ον μ.Χ. αιώνα, με πρωτοπόρος τ. Διον. Άλικαρνασέα και τόν Καικίλιο Καλακτινό, θέλησαν να αντιδράσουν στη γλωσσική αυτή εξέλιξη, με την έπαναφορά της άτικτικής διαλέκτου του 4ου και 5ου π.Χ. αιώνα. Έτσι άπό την εποχή αυτή των «άτικιστών» χρονολογείται ή διγλωσσία με την αρχαίζουσα γλώσσα των άτικιστών άπό τ. 8ον μέρος και με την κοινή γλώσσα του λαού άπό τ. 10ο άλλο μέρος.

Επίσης και κατά την θυζαντινή εποχή διαιωρίζεται ή διγλωσσία. Οι θυζαντινοί συγγραφείς μεταχειρίζονται εις τα συγγράμματά τους και την αρχαίζουσα και την κοινή γλώσσα.

Μετά την άλωση της Κωνσταντινουπόλεως και την φυγή των λογίων προς τη Δύση, ή αρχαίζουσα γλώσσα άνοιξε και σιγά - σιγά με τούς διωγμούς της Τουρκοκρατίας παύει να καλλιεργείται και ότε συντηρείται με τόν προφορικό λόγο, στο κυρίως Έλλαδικό χώρο, διότι οι διανοούμενοι μετανάστευσαν για την Έσπερία. Μόνον στο Φανάρι της Κωνσταντινουπόλεως κάτω άπό την έπίδραση του Πατριαρχείου διατηρήθηκε ή αρχαίζουσα, της οποίας σπουδαιότεροι εκπρόσωποι κατά την περίοδο εκείνη ήσαν ο Εδώνιος Βούλγαρης με τόν όποιον πρωτάναψε ο σπινθήρας της γλωσσολογικής διαμάχης, ο Α. Φωτιάδης, ο Ν. Δούκας και ο Κομνητάς.

τριτω του λαού, ήμερως ήμερως, άπό τ. 17ο κτήμα τούτο μετέχουν όλα τα μέλη του Έθνους. Ούτε τύραννοι τών χυδαίων ούτε βούλοι της χυδαϊότητας αυτών.

Εκείνος που θεωρείται πατέρας της άπλης καθαρεύουσας, όπως γράφεται σήμερα, είναι ο Νικηφόρος Θεοτόκης, Ιεροκήρυκας της Κέρκυρας και ο όποιος στους λόγους του και στο Κυριακοδρόμιο που έξέβωσε το 1796 καθάρισε «καθαρότερον» τύπο της Ελληνικής γλώσσας.

Σπουδαιότεροι εκπρόσωποι της καθαρεύουσας της περιόδου που άναφέραμε, ήσαν εκτός του Θεοτόκη, ο Ρ. Φεραϊός, ο Άκ. Νερουλόσ, ο Κοραής και ο Κορκιάς. Ο Ρ. Φεραϊός, διευκρινίζεται, ότι μόνον το «Θούριο» έγγραψε στη Δημοτική διά να ένθουσιάζει και έξεγείρη τόν λαόν κατά της τυραννίας, ένδ το δράμα «Ηθικός τρίπους» και τ. «Τά δλύμπια» του Άθδδ Μετανασταίου στην καθαρεύουσα.

Στην προσπάθεια του Κοραή για την έπιβολή και καθιέρωση ως έπίσημης γλώσσας της καθαρεύουσας άντέδρασε ο γλωσσολόγος Έλληνοιστής Κ. Κόντος, ο όποιος άποτελεί και τ. τελευταίο στήριγμα του άτικισμού. Ο Κόντος ότε λίγο - ότε πολύ κίρυξε δλους τούς Έλληνοιστές άπό τόν Κοραή ίσως τούς συγχρόνους του, ως άγράμματος.

«Μηδεις ύποθάλη», έγγρασε στο βιβλίο του, «γλωσσικές παρατηρήσεις» ότι έγκωμιάζοντες τόν Κοραή άποφαινόμεθα αυτών άκρον φιλόλογον και κράτιον της Ελληνικής γλώσσας έπιγνώμονα...»

Στις «γλωσσικές παρατηρήσεις» του Κόντου έναντιώθηκε ο φιλόλογος Δ. Βερναδάκης με τ. βιβλίο του «Ψευδοατικτισμός Ελεγχος».

Οι γλωσσολογίες συνεχίστηκαν έντονότερες και δύτερες στα κατοπινα χρόνια. Ένδεικτικά άναφέρουμε τα «Εδαγγελλικά» έπεισάδια που προκλήθηκαν το 1901 άπό την άπόπειρα τ. Α. Πάλλη να μεταφράση το Εδαγγέλιο στη Δημοτική, τα «Ορεστικά» το 1903 με άφορητή τη μετάφραση σε γλώσσα πλησιάζουσα τη Δημοτική της τριγλωσσίας και το Αισχύλου «Ορέστεια» άπό τόν καθηγητή Γ. Σωτηριάδη, τα «Αθεγκά» το 1911 με άφορητή τη θεακαλία της Δημοτικής γλώσσας και της πραγματογνωσίας στο πρότυπο παρθενωγείο Βόλου άπό τόν Α. Δελμούζο.

Μετά την άναταραχή της γλωσσικής τρικυμίας στην πρώτη δεκαετία του 1900, ακολούθησε γαλήνη με τη συνταγματική κατοχύρωση του 1911, της καθαρεύουσας ως έπίσημης γλώσσας του Κράτους.

Η Δημοτική γλώσσα πρωτοεισάγεται στο Δημοτικό Σχολείο - σαν μεμονωμένη περίπτωση - όπως άναφέραμε παραπάνω του 1911, στο Παρθενωγείο του Βόλου άπό τόν Α. Δελμούζο.

Το 1916 εισάγεται επίσημα η Δημοτική γλώσσα στο Δημοτικό Σχολείο. Η μεταπολίτευση του 1920 άπό πολιτικά ελατήρια όρμώμενη έξοστράκισε τη Δημοτική γλώσσα άπό τ. Δημοτικό Σχολείο. Το 1922 αναθεωρείται ή προηγούμενη άπόφαση και εισάγεται και πάλι η Δημοτική στις 2 κατώτερες τάξεις του Δημοτικού σχολείου. Το 1927 προστέθηκαν άκόμη 2 τάξεις για τη διδασκαλία της Δημοτικής στο Δημοτικό σχολείο. Το 1935 περιορίζεται ή διδασκαλία της Δημοτικής στις τρεις κατώτερες τάξεις. Το 1964 προστέθηκε μία τάξη άκόμη, το 1967 όφαι

γογενών και συγγραφέων καθώς και οι άπόψεις της Έκκλησίας, τού τύπου και τών αντιπροσωπευτικότερων όργάνων της κοινής γνώμης.

Μία άκόμη αίτια της κακοδαιμονίας του γλωσσικού μας προβλήματος είναι ο διαχωρισμός του στις διάφορες βαθμίδες της εκπαίδευσης. Η γλώσσα της μαθητευομένης νεότητος πρέπει να είναι ενιαία τουλάχιστον για την Δημοτική και Μέση Εκπαίδευση. Η διγλωσσία άποτελεί τροχοπέδη στη μόρφωση των νέων και στην πνευματική και πολιτιστική πρόοδο του λαού. Ο γλωσσικός διαχωρισμός έχει πολλές δυσάρεστες προεκτάσεις στην πολιτική και κοινωνική ζωή της Χώρας και δεν συντελεί στην πνευματική και ψυχική ένότητα του λαού.

Στο σημείο της μιάς και άδιαίρετης γλώσσας έπιμένουμε ιδιαίτερα, για τούς έξης λόγους:

- 1) Συνειδητοποιείται ή ανάγκη του ίδιου έκφραστικού μέσου άπό την κατώτατη ως την άνώτατη παιδεία και δεν χαλαρώνεται ή γλωσσική προσπάθεια άπό βαθμίδα σε βαθμίδα της εκπαίδευσεως.
- 2) Μικραίνει ή άπόσταση που χωρίζει την τάξη τών παιδευμένων άπό τούς άπαιδευτους και άποφεύγονται τα γλωσσικά, σχολικά και κοινωνικά συμπλέγματα.
- 3) Ένισχύεται και καλλιεργείται το γλωσσικό άσθημα του λαού.
- 4) Προλείπεται ο δρόμος για την τεχνική εκπαίδευση.
- 5) Προϊκόπει οικονομία χρόνου και δυνάμεις της μαθητευομένης νεολαίας και
- 6) Έξοικειώνονται καλύτερα οι νέοι στη γλώσσα και την μαθαίνουν εδωκότερα.

(Συνέχεια εις την 3ην σελ.)

Τ Διδ. βέλ. ρον. κατ. κής. οί. προ. και. ρων. τού. τών. Α. π. «Οπ. πια. Νόγι. αν. Χρέι. όλικ. ψυχ. τήν. άδελ. β. φ. αν. εις. +. δ. τι. πρό. τής. μα. Έθ. τρα. και. λιτι. πλ. ή. ζ. ζομ. μόν. σ. ή. Ε. λάμ. κού. και. θ. αρ. ΑΙΟ Ν Δ ΜΙ ΕΑ Π ΣΥΛ ΔΙΟ ΝΟΜ ΘΕΩ ΔΝ ΣΥΜ ΣΥΛ ΤΟ ΚΗΞ ΚΡΙΤΑ (20C ΤΑ Ε ΦΑΡΔ ΣΚΑΛ ΚΩΝ ΠΡΟΣ ΕΥΓ. ΟΥΣ. «ΕΙ ΦΙΛΑ ΤΩΝ ΔΙΔΑΚ. Δ. ΝΕΧΕΙ ΣΕΝ. Ι. ΟΥ. ΔΥΝΑ. «ΕΘΝ. ΤΗΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΕ. ΚΑΙ. ΠΛΗΡ.

Η ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΟ ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟ

(Συνέχεια εκ της 2ας σελ.)

Όταν καθιερώνεται η δημοτική γλώσσα μόνο στο Δημοτικό Σχολείο δημιουργείται η έντυπωση στην κοινή γνώμη, ότι το Δημοτικό Σχολείο δίνει χαμηλή μόρφωση και ότι μόνο στο Γυμνάσιο οι νέοι μαθαίνουν τη γλώσσα των μορφωμένων. Γιαυτό έχουμε και την πληθώρα των έγγραφομένων στο Γυμνάσιο για το θέπτιμα του «γυμνασιόπαιδος» με τον κοροσμό πάντως των πρώτων γυμνασιακών τάξεων σε βάρος της εθνικής οικονομίας και της αξιοποιήσεως του χαμένου χρόνου από την άνωφελή φοίτηση.

Προσπάθεια για την επέκταση της δημοτικής γλώσσας και πέραν του Δημοτικού Σχολείου έγινε το 1933 από το Σ. Μελά χωρίς αποτέλεσμα. Την προσπάθεια του Μελά είχαν επικροτήσει ο Παλαμάς, ο Γρυπάρης και ο Βλαχογιάννης.

Είναι καιρός, η Πολιτεία να λύση το «Γόρδιο δεσμό» της γλώσσας. Καμιά σκοπιμότητα και κανένας λόγος δεν συνηγορεί για τη διαίωση της διγλωσσίας. Η δημοτική γλώσσα σε όλη την Πατρίδα, η καθαρεύουσα και στο Δημοτικό, ακόμη, σχολείο. Η διγλωσσία και πρό πάντων η εναλλαγή της Δημοτικής με την καθαρεύουσα ταλαιπωρεί διδασκόντες και διδασκόμενους και απειθαίνει σε βάρος της Λαϊκής Παιδείας και της Έθνικής Ενότητας.

Εφ' όσον οι δυσκολίες για τη γενίκευση της δημοτικής γλώσσας είναι ανυπερέβλητες για τη σημερινή εποχή, είναι προτιμότερο — κατά τη γνώμη μας — να αφαιρεθώ η δημοτική και από την τελευταία ή τις δύο τελευταίες τάξεις του Δημοτικού σχολείου για τους λόγους που αναφέραμε πιο πάνω και χάριν των αποφοίτων, οι οποίοι δεν πρόκειται να προχωρήσουν πέραν του Δημοτικού σχολείου και θα στερηθούν των γνώσεων της καθαρεύουσας για να μπορούν να ανταποκριθούν στις ανάγκες της δημόσιας, της κοινωνικής και επαγγελματικής ζωής τους.

Άλλωστε οι διόλοι και τότε που διασκόπταν η καθαρεύουσα στο Δημοτικό σχολείο την είχαν παραρμόσει στις ανάγκες του Δημοτικού Σχολείου και την είχαν κυρίως στο προφορικό λόγο — απαλλάζει από το «σφοδολογιστικό» και τις ακρότητες των άκραφών καθαρευουσιάνων και άλλων γλωσσασμυντόρων.

Το ίδιο σφοδώς θα κάνουν και

σήμερα για τη δημοτική γλώσσα. Θα αποφύγουν τις ακρότητες, τους ιδιοματισμούς και κάθε στοιχείο που δυσφημεί και εκθέτει σε πολεμική τη δημοτική γλώσσα.

Βέβαια δεν παραγνωρίζουμε τις δυσκολίες της δημοτικής γλώσσας τόσο στον προφορικό λόγο, όσο και στο γραπτό (γραμματική και συντακτικό).

Τις δυσκολίες της δημοτικής γλώσσας τις είδαμε και στις πρόσφατες προεκλογικές δημίτες των διαφόρων δημίτην. Κανείς δεν χρησιμοποίησε άμιγη δημοτική ή άμιγη καθαρεύουσα. Η έμπειρία αυτή ως προβληματίση τους άρμόδιους για την πάταξη της διγλωσσίας.

Στην καθιέρωση ένιαίου έκφραστικού όργάνου πρέπει να συγκλίνουν όλοι οι παράγοντες, οι όποιοι συντελούν στη γλωσσική μόρφωση του λαού μας, το σχολείο, η εκκλησία, ο Τύπος, τα όπτικοακουστικά μέσα, ο δημός και κοινωνικός όίος κλπ.

Δέν είναι όρθό να βλέπουν το φώς της δημοσιότητας κείμενα, όπως η έξης διαμαρτυρία της Σ.ν. νομοσπονδίας Συλλόγων γονέων και κηδεμόνων μαθητών Έλλάδος: «Έν προκειμένω πέπεισθε ότι θα προμαγήση η πλειοψηφία των πλήρους όχρους συναδέλφων μας γονέων του 1.800.000 μαθητών Γενικής Έκπ'σεως της χώρας, όν κυριότεροι πόθο έσεται η άναμόρφωσις της Παιδείας με όσαν της νεολαίας Έλληνιστικής μορφής, άνασχετικήν του όγκουμένου διεθνούς άναρχισμού και έκφυλισμού, άσυμβίβαστου προς την Ιεράν αυτήν γήν, ήτις τέτακται Θεός θ ε ν ε ι ς τ ο σ τ α υ ρ ο δ ρ ό μ ι αυτό του παλαιού κόσμου, όπως υπεραμύνεται των Έλληνοχριστιανικών άρχών, ός και θα απαιτήσωμεν οι γονείς από τους μέλλοντας έκπρασόπους τανα. Το κείμενον, από, άπεικονίζει τη γλωσσική Βαβέλ στη χώρα μας. Έχει λέξεις από την άρχαίωση, την καθαρεύουσα και τη δημοτική.

Τελειώνοντας και συνοψίζοντας τά πιο πάνω τονίζουμε, ότι χρειάζεται ένας καινούργιος Ηρακλής στην Πατρίδα, ό όποιος με τη βοήθεια ενός έκλεκτου έπιτελείου από γλωσσολόγους, έπιστήμονες και έκπαιδευτικούς, να κόψη τά κεφάλια της σύγχρονης γλωσσικής Λερναίας Υδρας και να δώση στο Έθνος τη μία και άδιάσπρη γλώσσα του, για το καλό της Παιδείας και της χώρας μας.

ΚΩΝ. ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ

(Συνέχεια εκ της 1ης σελίδος)

ή και άνευθυνα — προσκόμματα και εδχονται να... άποτύχη.

Άνεξαρτήτως όμως των άνωτέρω ή Διοίκσις του Κλάδου σύντομα θα άνακοινώση εις τους Διδασκάλους και Νηπιαγωγούς της Χώρας τάς νέας μεγάλας κατακτήσεις της, όπως έπραξε και με το συνεχές ώρριο, τάς χιλιάδας των προαγώνων και τά έκατομμύρια των τριετών. Η ήμέρα των άνακοινώσεων πλησιάζει.

Καλούμεν όλους τους συναδέλφους της Χώρας, όπως παραμείνουν ουσειρωμένοι σαν ένας άνθρωπος στην μεγάλη και Ιστορική μας Όργάνωσι, χωρίς στην όποια ό Κλάδος μας έπέτυχε ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΑΛΜΑΤΑ.

Κι ός κλείουν έρμπτικά τά αυτιά τους στις σειρήνες της όπισθοδρομώσεως, του δικασμού και της καταστροφής του.

Η δέ Διοίκσις, θα καταθέση την έντολήν του Κλάδου εις την ΜΔ' Γενικήν Συνέλευσιν με υπερπφάνειαν και φηλά το κεφάλι.

Έκει θα λογοδοτήση για τους άγώνες και τά πεπραγμένα της —

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Φέρομεν εις γνώσιν των ό-
Εισοτήτων κ. κ. Διδασκάλων και
Συνταξιούχων Διδασκάλων ότι
διά τας όγορας των τοίς μα-
τηρητοίς παρέχομεν έκπτασιν
10% τή έπιδείξει οσιούδηποτε
στοχείου άποδεικτικού της ιδιό-
τητός των.

Η προσφορά μας αυτή — έλα-
χίστη συμβολή εις τά προβλή-
ματα του Έλληνος Διδασκάλου-
πιστεύομεν ότι όφηρον άποκτά
ιδιαιτέρην όξιν α) λόγω των
γνωστών κομητών τιμών πωλή-
σεως των Καταστημάτων Δρα-
γώνα και β) λόγω της γενικής
οικονομικής στέντητος.

ΔΡΑΓΩΝΑΣ Α. Ε.
Μεγάλα Καταστήματα
Αίολου & Σοφοκλέους
Απόδ. Νο 355 Αθήναι

Μην αναβάλετε!

να έφοδιάσετε το σχολείο σας
με: ΚΙΝΗΜ. ΜΗΧΑΝΗ ΕΙΚΙ.

ΕΠΙΔΙΑΣΚΟΠΙΟ
ΕΠΙΣΚΟΠΙΟ
ΔΙΑΣΚΟΠΙΟ
VEGA
ΟΘΟΝΗ ΟΡΑΥ
OPTICART
ΠΛΑΝΗΤΑΡΙΟ

Ζητήσατε εικονογραφημένο
τιμοκατάλογο.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
Π. ΜΥΛΩΝΑΣ
Παλ. Πατρών Γερμανοί 7-3ος
δρόμος (Γωνία Πλ. Κλαυθμόνας
'Αγ. Θεοδώρων) - Αθήναι 124
Τηλ. 3233.052, 3232.889

Απόδ. Νο 362

ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ: ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΠΑΝΟΥ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ

120 ΔΙΣΚΟΙ με έμβατήρια, οχο-
λικά τραγούδια, προσευχές, ρυ-
θμικές άσκήσεις γυμναστικής,
δημοτικά τραγούδια.

20 ΔΙΣΚΟΙ με παραμύθια για τά
νηπιαγωγεία και την Α' - Β'
Δημοτικού. Άποστέλλονται άσ-
θμηρον ταχυδρομικώς
Πληροφορίες: Αίολου 102 - Α-
θήναι - Τηλ. 3219066.

Νο 376

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΔΑΣΚΑΛΟ

Τώρα που η δημοτική γλώσσα
ξανταπρη τη θέση της στο δημοσι-
κό σχολείο, δέν πρέπει να λείψη ά-
πό τη βιβλιοθήκη κανένος συναδέλ-
φου, το βιβλίον του μετεκπαιδευθέν-
τος δασκάλου Βασίλειου Κ. Παπα-
θασαλείου «ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ
ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ
ΣΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ».

Περιέχει έκτός από τη θεωρητι-
κή θεμελίωση του μαθηματος άυ-
του και 555 λογοτεχνικές έκθέσεις
μαθητών Δ', Ε' και Στ' τάξης,
ήτοι 5 έκθέσεις για κάθε στοιχείο
της τέχνης του λόγου, την αισθητι-
κή ανάλυση των 100 έκθέσεων, την
κριτική μιας έκθεσης από την τά-
ξη και 2 ύποδειγματικές διδασκα-
λίες.

Είναι το μοναδικό και πρωτότυ-
πο βιβλίον στο είδος του και άπα-
ραιτήτο βοήθημα, που θα όδηγήση
χειροπιαστά το δάσκαλο να μνηση
τους μαθητές του στην τέχνη του
γρραπτού λόγου και θα ύποδείξη
και στους μαθητές των άνωτερων
τάξεων του δημοτικού πώς γράφε-
ται μια λογοτεχνική έκθεση.

Σελίδες βιβλίου 555, τιμή μετά
των ταχυδρομικών 250 δραχμές.

Πουλιέται από το συγγραφέα, ό-
δός Στ.Πα. Κυριακίδου 13, Θεσσα-
λονίκη, Τ.Τ. 34.

Απόδ. Νο 315

ΓΙΑ ΤΗΝ 25η ΜΑΡΤΙΟΥ ΚΑΙ ΤΙΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

- Κυκλοφορούν τά έξης έπιτυχή και έπικαιρα Θεατρικά Βιβλία:
1. Σελίδες Παιδικού Θεάτρου, Γ. Γιαννακάκη δρχ. 150
 2. Παιδικό Μορφωτικό Θεάτρο, Σ. Αυγκώνη > 150
 3. Θεατρικές Σχολικές έπιτυχίες, Καστρινού > 100
 4. Μεγάλη Άνθολογία Σχολικών Ποιημάτων (Νέα Έκδο-
σις) Δ. Κασιώνη > 300
- Έκδοσις Βιβλιοπωλείου Σ. Κόντου - Δ. Φυλακτού, Σταδίου 31
- Αθήναι (Τ.Τ. 122).

Εις τους έμβάζοντας έκ των επαρχιών διά ταχ) κής έπιταγής ά-
ποστέλλονται έλεύθερα ταχυδρομικών τελών.

Απόδ. Νο 206

ΠΡΟΣΟΧΗ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟ!

- «Λυομένη σκηνή παιδικού θεάτρου».
- Προκατασκευασμένη, οικονομική, στερεή, εχρηστη, με όικο-
νομία χώρου και κέρδος χρόνου και κόπου.
 - Λύνει όλα τά προβλήματα τα έορτών και παραστάσεων
σχολείων και συναφών ίδρυμάτων.
 - Άρατα παρουσίαση χωρίς άσχημίες και άταχήματα από προ-
χρήστες.
 - Μάρτυρές μας, όσοι ήδη έπρομηθεύθησαν, άπ' όλη τη χώρα.
 - Δάσκαλοι: Η 25η Μαρτίου πλησιάζει. Μην γίνετε ξανά
μαραγκοί..., άντι παιδαγωγοί!
 - Παραγγείλατε έγκαιρώς την σκηνήν σας, άποκλειστικά εις:
Καν Μαρίαν Χ. Χατζηγαγγέλου, Μ. Άλεξάνδρου 51, Κακτορία.
Τηλέφ. έργαστηρίου: 29-494.
 - Τιμή 8.500 δρχ. Περιλαμβάνονται κρατήσεις και μεταφορά μέ-
χρις της έδρας σας. Τι άγοράζετε σήμερα με 8.500 δραχ.; -
Εύκολιες πληρωμής. - Έφεύρεση, με διεθνή κατοχύρωσι, από
Δάσκαλο.

Απόδ. Νο 373

Συγκινητική Προσφορά

Από το Esslingen της Γερμανίας ελάθουμε την κατωτέρω επιστολήν την οποίαν και δημοσιεύομεν.
ΠΡΟΣ
 Τόν κ. Πρόεδρον Κυπριακής Επιτροπής Θεοθείας Κύπρου
 Είς Βόννην

Κύριε Πρόεδρε,
 Είς απάντησιν σχετικής επιστολής Υμών, περί της συμβολής μου εις τό μέγα Έθνικόν θέμα της μαρτυρικής μεγαλονήσου μας, έχω την τιμήν νά σας γνωρίσω τά κάτωθι:

Από της πρώτης ημέρας της έναυθα τοποθετήσεώς μου καί καθ' ην στιγμήν δλόκληρος ο Έλληνομός εύρισκετο εις έθνικόν συναγεράμν, ή ετασθήτος ψυχή του Έλληνος διδασκάλου καί του Ιερέως της Έκκλησίας ήμών, δέν ήτο δυνατόν νά μείνη αδιάφορος.

Ο ύποφαινόμενος μετά του Ιερέως καί τών πολιτών συνειστέμεν αυτοθούλας, επίτροπήν Θεοθείας εις τούς σκληρώς δοκιμαζομένους Κυπρίους αδελφούς μας.

Βεβαίως δέν ύπερέσσαν ούτε ή Ιδιωτική πρωτοβουλία ούτε ή άλλες οργανώσεις καί σύλλογοι. Δέν θά άναφερθώ εις την αξιόλογον δραστηριότητα τών ανώτερω Ιδιωτών, συλλόγων, οργανώσεων, διότι δέν είμαι ο άρμόδιος. Θά αναφέρω μόνον τό Έργον της επίτροπής όπου ύπεύθυνοι τυγχάνουν ο ύποφαινόμενος μετά του Ιερέως.

Α' Έρανος εις χρήματα:
 Έρανοι μεταξύ τών εργαζομένων του Esslingen εις μάρκα:

1ος Έρανος	1040
2ος Έρανος	600
3ος Έρανος	1100
Έρανος μεταξύ τών μαθητών του Δημ. Σχολ. Esslingen εις μάρκα:	
4ος Έρανος	3.852
5ος Έρανος (χοροεορτής)	2.745
Σύνολον	9.337

Β' Δέματα: φαρμάκων, ειδών ρουχισμού, ύποβύσεως καί κλινοσκεπασμάτων.

1) 2 κιβώτια φάρμακα. Άπεστάλησαν μέσφ Όλυμπιακής Άεροπορίας.

2) 45 δέματα ρουχισμού. Άπεστάλησαν μέσφ Όλυμπιακής Άεροπορίας.

3) 45 δέματα ρουχισμού καί ειδών ύποβύσεως. Άπεστάλησαν μέ φορτηγό αυτοκίνητο εις τούς Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν Θεο) κης.

4) 145 δέματα ρουχισμού καί ειδών ύποβύσεως. Άπεστάλησαν ως άνωτέρω, μέ φορτηγό αυτοκίνητο.

5) 141 δέματα ρουχισμού, ειδών ύποβύσεως καί κλινοσκεπασμάτων. Άπεστάλησαν ως άνωτέρω.

Διά τά έξοδα τών τριών τελευταίων άποστολών εκπληρώθησαν ναύλα μέχρις Έλλάδος 1.500 μάρκα.

Την δαπάνην ταύτην ανέλαβον οι καταθέσαντες εις την επίτροπήν τά δέματα, Έλληνας εργαζόμενοι του Esslingen.

Γ' Διά τόν προσεχή μήνα Νοέμβριον άπογραμμάτισθσαν:

1) Την 1ην Νοεμβρίου έκδρομή εις Έλβετιαν μέ λαχειοφόρον άγών.

2) Περί τά μέσα Νοεμβρίου χοροεορτή.

3) Περί τά τέλη του ίδιου μηνός θεατρική παράστασις.

Τά έξοδα τών άνωτέρω έκδηλώσεων θά διατεθούν όπερ τών Κυπρίων αδελφών μας.

Φυσικά μέ τ' άνωτέρω δέν έληξε ή άποστολή μας. Θά συνεχίσωμεν μέχρι πλήρους άποκαταστάσεως τών προσφύγων αδελφών μας.

Μετά τιμής
 Ο ύπεύθυνος τών Έλ) κών τάξεων του Δημ. Σχολείου Esslingen
ΚΩΝ)ΝΟΣ ΒΟΥΓΙΑΤΗΣ

Σ.Σ.: Η Διοίκησις της Δ.Ο.Ε.

ΣΤΟΥΣ ΤΡΕΙΣ ΙΕΡΑΡΧΑΣ

(Υπό τής κ. Ζωγραφάκη-Πολίτου Ίωάννας Δ)σος θου Δημ. Σχολείου Καλύμνου)

Βοηθήστε με Μελίρρυτοι

Κορυδαλλάκι νιόβγαλτο
 μ' άδύναμα φτερά,
 μοχθώ, πασχίζω ν' άνεβώ
 σ' αϊβέρια φωτεινά.

Μά είναι σκληρό τ' άνέβασμα
 και δύσκολη ή στράτα,
 Βοηθήστε με, Μελίρρυτοι,
 νά φθάσω έως τ' άστρα.

Σταυρό στο ένα χέρι μου,
 έλιās κλαδί στο άλλο,
 χαρίστε μου Τρισμέγιστοι,
 μέσ' στής ζωής τό σάλο.

Θέ νά μπορέσω μέ αυτά
 ως τό θασώρ νά φθάσω
 καί τη μορφή της έρμης γής
 σίγουρα ν' αναπλάσω.

Υμνος στην Παιδεία

Άφθαρτο στολίδι, καύχημα σοφού,
 άγιο ύφάδι του Πολιτισμού.

Φωτεινή Παιδεία, δ νού της Άθηνάς,
 φώς του Παρθενώνα, τούς λαούς φωτάς.

Ήμερώνεις δλους, μάγισσα καλή,
 τούς αϊώνες λούζεις μέ ψιφωτεινή.

Τής Γαλανής της Χώρας, δ κόρη
 θεϊκή,
 λούζε μας στο φώς Σου, δ λάμψη
 μαγική.

(Στίς Ιερές τους Μητέρες)

ΜΑΝΑ

Είσο άγγελος, Μητέρα,
 εικόνα Ιερή,
 γεννήτρα κάθε ώραιου,
 άχτίνα Ναζωραίου
 καί της ζωής πηγής.

Τ'Ο Μάνα, ή στοργή σου,
 θλέμμα του Πλαστοργού,
 παλάτι τών παιδιών σου
 ο κόρφος ο δικός σου,
 γεννήτρα του καλού.

Σκόρπα την κλωσούνη,
 σ' δλους τήν ανθρωπιά
 σβησε παντού τά μιση,
 ή πλάση νά γεμίση
 μέ κρίνα κι' όμορφιά.

Σέ τραγουδοθν οι αϊώνες,
 σκόθουν εύλαδικά
 τό γόνυ της λατρείας
 τό θνομά σου ραίνουν
 μέ ρόδα της καρδιάς.

συγγαίρει τόν συνδελφο κ. Βογιατή για τά πατριωτικά του αισθήματα καί τόν παρακαλεί νά μεταφέρει την αγάπη καί την άλληλεγγύη τών συναδέλφων της χώρας πρὸς τούς μικρούς μαθητάς του σχολείου του καί τούς γονείς των.

ΜΕΓΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

(Ο ΚΟΥΡΥΦΑΙΟΣ ΤΩΝ ΙΕΡΑΡΧΩΝ)

(Υπό τής κ. Ντιάνας Ν. Παπαδογιάννη.

Δ/σος Ιου Δημ. Σχ. Χολαργού)

Τό πέραςμα στην Ίστορία της άσκητικής αυτής φυσιογνωμίας, άγγίζει τά όρια του θαύματος.

Σπάνια συναντάει κανείς στα ανθρώπινα μεγέθη τόση αὐτοθυσία, τόση αὐταπάρνησι, τόση πίστι.

Τό πέραςμα του δέν στάθηκε άπλώς έντυπωσιακό καί κραυγαλέο, στάθηκε σταθμός που δίνει στον σύγχρονο Ίεράρχη, τό μέτρο δυνατότητων του. Στάθηκε όρόσημο, πέρα από τό όποιο ο άνθρωπος καταξιώνεται μέ την τιμή της Άγιότητας.

Από τη μακρύνη Καισάρεια της Καπαδοκίας έρχεται τό όριαίότερο μήνυμα της ανθρωπιάς καί της αγάπης.

Γίνεται οόθκινο Ιερό καί τυμπανίζεται σ' όλα τά γεωγραφικά μήκη καί πλάτη, διό ο άνθρωπος καταξιώνει τόν άνθρωπο, άκριβώς, όταν άγωνίζεται καί πεθαίνει για χάρη του.

Όταν λυτρώνεται από τις προκαταλήψεις καί τά πάθη, όταν προσεγγίζει τόν άνθρωπο πόνο κι' άγωνίζεται νά τόν μετριάση, όταν άφιερώνεται στην υπέρτατη Ιδέα της σωτηρίας τών ανθρώπων, μέ τη μεταπόσχευση του Θεού πνεύματος, στίς καρδιές που συνέχονται από την άγωνία καί την άνασφάλεια.

Τά έπίγεια αγαθά δέν άποτελούν πληρότητα, είναι ή έκφραση της ύλοιστικής παρωδίας, για χάρη της οποίας ο άνθρωπος κατέστρεψε καί καταστρέφει ό,τι ύψηλό καί εύγενές.

Ή πληρότητα την οποία μέ τόσο πάθος έπίδιώκει ο άνθρωπος, εύρίσκειται στην έναρμόνιοι του παράγοντος σώμα καί ψυχή, γιατί μόνο σ' αυτή γεννιέται ή αγάπη καί τρέφεται Ιδανική ή συμβίωση.

Χωρίς αυτή, ο άνθρωπος διαρκώς συγκρούεται μέ τόν έαυτό του καί κατ' έπέκτασιν μέ τούς άλλους.

Μέσα σ' έναν τέτοιο κόσμο, όπου τά άτομα καί τά σύνολα κινούμενα από ταπεινές Ιδιοτέλειες, άγωνίζονται νά έπιβάλλουν τις θελήσεις τους, οί μέν έπί τ' όν δ' έ, ή ειρήνη γίνεται άπλός λεκτικός θρος καί ή πνευματική πρόοδος, ούτοπία άσύλληπτη.

Μόνο μέ την άγωγή μπορεί νά εκπληρωθή ο άνθρωπος αυτές τις άδυναμίες του καί νά γίνη άξιος του έαυτού του.

Μόνο μέ την άγωγή μπορεί νά διαχωρήση τό ύψηλό καί τό εύγενές, από τό ταπεινό καί τό Ιδιοτελέες.

Άκριβώς σ' αυτό τό σημείο όρίζεται ή άγωγή ως πανάκεια, μόνη Ικανή νά θεραπεύση τόν άνθρωπο από τις άνιστες, ψυχοσωματικές του άρρώστιες.

Ή σωστή τοποθέτηση του ανθρώπου μέσα στο σύνολο, λυεί άναμφισβήτητα πολλά προβλήματα, που τόν δυναστεύουν έπί αϊώνες.

Γι' αυτό καί οι εκπαιδευτικοί τόν θεωρούν ως πρωτοπόρο καί τόν γιορτάζουν, μαζί μέ τούς άλλους Ιεράρχες ως προστάτες τών γραμμάτων.

Είναι αυτός ένας ελάχιστος φόρος τιμής.

Ντιάνα Ν. Παπαδογιάννη

Χριστιανικόν Καθῆκον

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΓΕΝ. Δ)ΝΣΙΣ ΓΕΝ. ΕΚΠ)ΣΕΩΣ ΠΡΟΣ: Τάς Νομαρχίας του Κράτους καί τά Διαμερίσματα Νομού Άττικής
 α. Δ)νοεις Μέσης Έκπ)σεως
 β. Δ)νοεις Δημοτικής Έκπ)σεως
 Έδρας των

ΘΕΜΑ: Πραγματοποιήσις διαφωτιστικής όμιλίας περί Χανσενικών εις τούς μαθητάς.

ΣΧΕΤ: 715)19 - 12 - 1974 Χριστιανικής Γωνιάς Χανσενικών.

Κατόπιν του άνωτέρω σχετικού έχομεν την τιμήν νά γνωρίσωμεν όμιν τά ακόλουθα:

1. Ή νόσος του Χάνσεν, ως άνομάζεται από τού Έτους 1948 ή σύγχρονος λέπρα, είναι Ισάιμος, ελάχιστα μεταδοτική καί οσδόλος κληρονομική, ως ύπευθύνος θεσσιούν άρμόδιος Ιατροί. Παρά ταύτα τό κοινόν αντιμετωπίζει μέ έπιφυλακτικότητα τούς άποθεραπευμένους Χανσενικούς.

2. Ή παρατηρούμένη έναντι τών πρώην Χανσενικών έπιφυλακτικότητα αποτελεί δι' αυτούς πραγματικούς μαρτύρον καί σοβαρόν έμπόδιον εις την κοινωνικην άποκατάστασιν αὐτών.

3. Ή μετ' άκρας άντικειμενικότητας παρουσιάσις της άληθείας εις ό,τι άφορᾷ εις την νόσον του Χάνσεν άποτελεί άναμφισβήτητος τόν μόνον τρόπον έξαλειψεως της έναντι τών άποθεραπευθέντων Χανσενικών προκαταλήψεως, ή δέ μετ' ένθέου ζήλου ανάληψη σταυροφωρίας διά την διαφώτισιν του κοινού άποτελεί βασικόν χριστιανικόν έναντι αὐτών καθήκον.

Κατόπιν τών άνωτέρω παρακαλούμεν όπως έπ' εύκαιρία του έορτασμού της πανελληνίου ημέρας τών Χανσενικών πραγματοποιηθούν εις τά Σχολεία σχετική διαφωτιστική όμιλία επί τη θέσει του περιεχομένου φυλλαδίου άποσταλλομένου υπό της Χριστιανικής Γωνιάς Χανσενικών πρὸς αὐτά δι' ύμών.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
 ΧΡΥΣ. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗΣ

ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΝΑΣΙΟΝ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ ΔΙΑΜ. ΑΘΗΝΩΝ - ΑΝΑΤΟΛ. & ΔΥΤ. ΑΤΤΙΚΗΣ
 Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

Επί τη εορτή τών Τριών Ίεραρχών έν τη αϊθούσά διαλέξουν του Φιλολογικού Συλλόγου «ΠΑΡΝΑΣ Σ Ο Σ» (Πλατεία Καρύστη) 30ην Ιανουαρίου έ.ε. καί ώραν 11 π.μ.

1. Άπολυτίκιον «Τους τρεις Μεγίστους Φωστήρας» (Χορωδία).

2. Έξασπασειάριον «Τά του φωτός δοχεία» (Χορωδία).

3. Οί Τρεις Ίεράρχες (Άπαγγελία).

4. Στους Τρεις Ίεράρχες (άσμα Χορωδία).

5. Χαρά σ' έκεινες τις ψυχές (Άπαγγελία).

6. Οί Τρεις Μεγάλοι (Άπαγγελία έν χορω).

7. Προσευχή (Άπαγγελία).

8. Παρουσίασις όμιλητού, υπό του κ. Π. Μάχου, Προέδρου του Διδακταλικού Συλλόγου Α' Περιφέρειας Διαμερισματος Άθηνών.

9. Όμιλία υπό του κ. Τιμαγόνοφ Ιωάννου τ. Δ)ντου της Ριζαρείου Έκκλησιαστικής Σχολής Άθηνών μέ θέμα «ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΟΙ».

Μετ' έξαιρέτου τιμής

Οί Πρόεδροι τών Διδακταλικών Συλλόγων Διαμερισμάτων: Άθηνών, Ανατολικής καί Δυτικής Άττικής.

« ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ »

15/ΗΜΕΡΟΝ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διεύθυνσις: Ξενοφώντος 15α - Αθήναι (Τ.Τ. 118)

Τηλεφ. 3236.547 - 3221.316 - 3245.375

* Ίδιοκτήτης: ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

* Οδός Ξενοφώντος 15α, Αθήναι (Τ.Τ. 118)

* Εκδότης και Διευθυντής Συντάξεως:

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΤΟΓΚΑΣ

Πρόεδρος Διοικητικού Συμβουλίου Δ.Ο.Ε.

Νιόβης 16, Αθήναι (Τ.Τ. 821)

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ

Καλοκαιρινού 55, Πειραιεύς

* Έτησίαι συνδρομή του Διδασκαλικού Βήματος ... , δρχ. 80

* Έτησίαι συνδρομή Έκπ/κών μη έν ενεργεία ... > 100

Τιμή του φύλλου ... > 2

Διά τας Σχολικάς Έφορείας ... > 120

Συνδρομή Έξωτερικού ... Δολλ. 4

* Έργασια δημοσιεύμεναι ή μή, δέν έπιστρέφονται.

« DIDASKALIKON VEMA »

Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece

Branch Office: 15a Xenophon St. Athens Greece (118)

« DIDASKALIKON VEMA »

(Tribune des Instituteurs)

Organe Officiel de la Federation des Instituteurs de Grece

Bureaux: 15a, Rue Xenophon, Athenes Grece (118)

■ ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ ■**Αντισυνδικαλιστική ενέργεια**

Πρό ήμερών απέσταλη «έγγραφο» του Διδασκαλικού Συλλόγου της Β' Περιφέρειας Αθηνών, υπογραφόμενον υπό του Προέδρου και Γεν. Γραμματέως αυτού κ.κ. Δημ. Άγγελουπούλου και Γεωργίου Μανωλιώτη, οι οποίοι υπήρξαν και μέλη του «Έπιστημονικού Συλλόγου μετεκπαιδευθέντων και μετεκπαιδευομένων Διδασκάλων» υπ' αόξ. αριθμόν μητρώου ό μέν πρώτος 656, ό δε δεύτερος 635.

Είς αυτό, έκτός των όποσημειώσεων, υπάρχει σηνημμένως και... «σχέδιον Πρακτικού», συντεταγμένον υπό των υπογραφόντων, προς συμπλήρωσιν, στρεφόμενον εϋθέως κατά της Διοικήσεως.

Έκτός των αναληθειών του κειμένου, έπισημαίνουμε τό γεγονός τούτο ως πρωτοφανές εις την Συνδικαλιστικήν Ιστορίαν του Κλάδου μας.

Προσπαθούν οι κύριοι αυτοί να εκμαιεύσουν αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων των Συλλόγων της Χώρας, όποτιμώντες την νοημοσύνη των συναδέλφων.

Οι συνάδελφοι γνωρίζουν, καλύτερον παντός άλλου, να κρίνουν, να συγκρίνουν και να συντάσσουν πρακτικά, ούδενός δε έτέρου δέχονται... συμβουλάς και υποδείξεις, αί όποιαί προέρχονται από προσωπικάς και μόνον φιλοδοξίας των άποστολέων, οι όποιοι δέν νοιώθουν «τί γίνεται τώρα» διά τας καυτά θέματα του Κλάδου.

Πέραν όμως τούτου, καταγγέλλομεν εις τούς Συναδέλφους της Χώρας την αντισυνδικαλιστικήν και αντικαταστατικήν ταύτην ενέργειαν του έν λόγω Συλλόγου, ό όποιος διά του άποσταλέντος έγγραφου, προς τας Διοικητικά Συμβούλια των Συλλόγων, εισάγει δυστυχώς, ως όπλον, «νέα ήθη...» (;) εις τούς εϋγενείς συνδικαλιστικούς αγώνας του Κλάδου.

Δημιουργούνται, άνευθύνως, προσκόμματα εις τό έργον της Διοικήσεως, πού άποκαρδιώνουν και τούς έπιθυμούντας, να υπηρετήσουν τον Κλάδον, και έμπορομένους από άγνάς προθέσεις και έπιδιώξεις, συναδέλφων.

Είναί, όμως, δυνατόν, υπό τοιαύτας συνθήκας, να εϋδοωθούν οι αγώνες του άργανωμένου μας Κλάδου, όταν μάλιστα ύψιστα συμφέροντά του έξετάζονται εις τό Ύπουργείον μας;

Τέλος έξ γνωρίζουν όλοι οι συνάδελφοι, ότι ή Διοίκησις του Κλάδου, θα συνεχίση τούς θαρραλέους αγώνες της υπέρ αυτού και

θα λογοδοτήση διά τας πεπραγμένα της ένόπιον της προσεχούς τακτικής Γενικής Συνελεύσεως του Κλάδου εϋελπιστούσα, ότι θα παρουσιάση και νέας μεγάλας κατακτήσεις.

Έως τότε, ως κάμουν όλοι ύπομονήν.

Και ως έτοιμασθούν διά την κριτικήν τους, την όποίαν άναμένουμεν και έπιθυμούμεν, θέσαιοι άντρες, ότι ή Διοίκησις της Δ.Ο.Ε., θα αναλάβη με ειλικρίνειαν, με θάρρος και παρηρσίαν τας τυχόν εϋθύνας της, κατά την διάρκειαν της θητείας της.

Μία άπάντησις του «Έπιστημ. Συλλόγου»

Έκ μέρους του Προεδρείου του άποκαλουμένου «Έπιστημονικού Συλλόγου Μετεκπαιδευθέντων και Μετεκπαιδευομένων Διδασκάλων», ελάθομεν τό υπ' αριθ. 28)31.1.1975 χειρόγραφον Έγγραφον προς δημοσιεύσιν εις τό Διδασκαλικόν Βήμα.

Τό δημοσιεύομεν εϋχαρίστως ως έχει:

«Κύριε Πρόεδρε,

Ούδέποτε διανοήθημεν, πολλώ μάλλον έπεχειρήσαμεν, να διασπάσωμεν τον Κλάδον. Αντιθέτως την άληθήν και δικαίαν ένότητα τούτου όραματιζόμεθα. Ούδέποτε διανοήθημεν ή έπειδιώξαμεν να ζημιώσωμεν συνάδελφον χάριν ήμών και να διαχωρίσωμεν τούς συναδέλφους εις «πατρικίους και πληθείους». Αντιθέτως δικαιοσύνην έπιζητούμεν. Ούδέποτε άνομα και πονηρά μέσα μετλήθομεν προς έπιτυχίαν των στόχων μας, δι' ό και εϋθέως άπευθυνόμεθα προς τούς κ.κ. συναδέλφους. Ούδέποτε την προσωπικότητα ολουδήποτε συναδέλφου περιεφρονήσαμεν, άλλ' αντιθέτως όλους, όλους ίδιαιτέρως, τιμώμεν. Την άναγνώρισιν όμως των προσόντων έχομεν χρέος πάντες να άποδεχώμεθα. Ούδέποτε διά ψευδολογιών ή άλλων μέσων έπεχειρήσαμεν να δημιουργήσωμεν «θύματα», ως άποκαλείτε ύμεεις τούς κ.κ. συναδέλφους, τούς άποδεχομένους τούς σκοπούς μας. Ούδέποτε έπεζητήσαμεν να γίνωμεν τί πλέον του έαυτού μας επί ζημία όλική ή ήθική των περι ήμεις συνανθρώπων και συναδέλφων, δεδομένου ότι είμεθα άπηλλαγμένοι οληματικών και άριθμιστικών πλεγμάτων. Ούδέποτε έκάμαμε χρήσιν μεθόδων καλύτεριουργών τον φανατισμόν, επειδή πιστεύομεν ότι αϋται ούδένα έξυπηρετούν, άλλ' ότι, αντιθέτως, προδίδουν σύγχυσιν και άσέβαιότητα.

Κύριε Πρόεδρε, Έπειδή ή πρότασις του δημοσιεύματός σας: «Απέδειξαν όστω, ότι ό Διδασκαλικός Συνδικαλισμός εϋρίσκειται εις ύψηλήν και πνευματικήν πολιτιστικήν στάθμη», έρχεται εις αντίθεσιν με τό όλον πνεύμα του δημοσιεύματός σας, τό όποιον γέμει φανατισμού και ειρωνείας, οσς έπιστρέφομεν τούς χαρακτηρισμούς, τούς όποίους προσπαθείτε να μας προσάψητε δι' αϋτό.

Τέλος, κ. Πρόεδρε, επειδή ούδέποτε ούδένα προκάλεσαμεν, νυν δε ύπ' ήμών προκαλούμενοι και άπειλούμενοι διά του έν λόγω δημοσιεύματός σας, πληροφορούμεν ύμās ότι, διακοπτομένης πάσης περαιτέρω συνεργασίας μεθ' ήμών, της παρούσης Διοικήσεως της Διδασκαλικής Όμοσπονδίας Έλλάδος, θα συναντηθώμεν έν τώ δικαστηρίω, εις τό όποίον μετά κομπασομό μας όδηγείτε, και τό όποίον πιθανώς να άσχοληθή και με ύμās και τό δημοσίευσί σας.

Διά τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Συλλόγου

Ο Πρόεδρος

Ι. ΔΑΣΚΑΛΗΣ

Ο Γενικός Γραμματέυς

Κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ»

Απάντησις της Δ.Ο.Ε.

1) Έφ' όσον ούδένα συνάδελφον δέν θέλετε να άδικήσετε, διατί έπιδιώκετε «ειδικήν προνομιακήν μεταχείρισιν» των όλίγων εις θάρρος των πολλών, άφοϋ και εις την δημοσιευθείσαν έγκυκλίόν σας — έκτός των ύποβληθέντων εις τό Ύπουργείον Παιδείας ύπομνημάτων — τονίζετε ταύτην εις ειδικήν παράγραφον;

2) Είς την άνωτέρω δημοσιευομένην άπάντησιν σας και πάλιν έπιδιώκετε την άναγνώρισιν «των προσόντων σας», δηλαδή των τυπικών θα έννοήτε άσφαλώς. Όχι κύριοι συνάδελφοι. Μόνον από τας «ούσιαστικάς» προσόντα κρίνονται όλοι οι υπάλληλοι.

3) Ούδέποτε, ως Ήγεσία του Κλάδου, άνεγνωρίσαμε την κινήσιν σας και ούδεμίαν ποτέ έξοχον συνεργασίαν μεθ' ήμών, άφοϋ ούτε κατ' όψιν σας γνωρίζομεν.

4) Αφοϋ, τέλος, έπιθυμείτε την ένότητα του Κλάδου, ποίον λόγον ύπάρξεως έχει ό Σύλλογός σας;

Νά άποκατασταθούν οικονομικώς

Ός γνωστόν, διά της υπ' αριθ. 109080)31.10.1974 κοινής άποφάσεως των Ύπουργών Δικαιοσύνης και Οικονομικών, οι άποκατασταθέντες δικαστικοί λειτουργοί εκ των άπολυθέντων κατά την διάρκειαν της δικτατορίας, θα λάθουν άναδρομικώς όλας τας δικαιουμένας άποδοχάς αυτών από του χρόνου της άπολύσεώς των. Συμφωνούμεν άπόλυτα με την άνωτέρω άπόφασιν.

Θέλομεν να πιστεύομεν όμως, πως τό ίδιο θα ίσχύση και διά τούς άπολυθέντας και επανελθόντας εις την ύπηρεσίαν, διδ/λους. Διότι, δέν είλαί δυνατόν να διανοηθώμεν, ότι ή Πολιτεία χρησιμοποιοεί διά τούς υπαλλήλους της δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Αναμένομεν

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ - ΠΕΝΘΗ - ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ

ME

Β'. Ανατ. Αττικής

Αδαν. Μαρμελής

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΚΑΙ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ Β' ΠΕΡΙΦ. ΔΙΑΜ. ΑΝ. ΑΤΤ. ΨΗΦΙΣΜΑ

Το Διοικητικόν Συμβούλιον του Συλλόγου Διδασκάλων και Νηπιαγωγών Β' Περιφέρειας Διαμερίσματος Ανατολικής Αττικής, συνελθόν εκτάκτως σήμερον Σάββατον (4-1-1975), επί τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ ἀδοκίτου θανάτου τοῦ Ἀντιπροέδρου (μετὰ τοῦ πατρὸς του) τοῦ ὄντος ἀδικοῦ καὶ Διευθυντοῦ τοῦ 2ου Δημοτικοῦ Σχολείου Κηφισιάς, ἐκλεκτοῦ καὶ προσφιλοῦς συναδέλφου, ἀγνοῦ πατριώτου καὶ ἔθνικοῦ ἀγωνιστοῦ καὶ λαμπροῦ οἰκογενειάρχου, καταγομένου ἐκ Πεντεοριῶν Φωκίδος,

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΜΑΡΕΛΗ

Ψηφίζει ὅπως
1. Ἐκφρασθῶν τὰ θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἐκλιπόντων.
2) Συνοδέψῃ τοὺς νεκρούς, ἀπὸ Ἀθῆνας εἰς Πεντεορία Φωκίδος, ἐνθα θὰ γίνῃ ἡ κηδεία ταν, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου καὶ Πρόεδρος τοῦ Ε.Σ. τῆς Δ.Ο.Ε. κ. Λουκάς Παπαϊωάννου καὶ καταθέσῃ ἐπὶ τῶν σορῶν ταν λουλούδια τῆς Ἀττικῆς γῆς.
3) Ἐπιδοθῆ τὸ παρὸν εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν μεταστάντων.
4) Νὰ δημοσιευθῆ τὸ ψήφισμα μετὰ φωτογραφίας εἰς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα».
Ἐφ' ὃ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἑπεται.
Τὸ Δ. Σ. τοῦ Συλλόγου
Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Πρόεδρος
Γ. ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ, Γεν. Γραμματεὺς
Α. ΠΑΝΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ, Ταμίας
Φ. ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΑΣ, Σύμβουλος
Δ. ΜΠΙΝΑΡΗΣ, Σύμβουλος
Ε. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΥ, Σύμβουλος

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ (2ου Δημ. Σχολ. Κηφισιάς) ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν Κηφισίᾳ καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ 2ου Δημοτικοῦ Σχολείου Κηφισιάς, σήμερον τὴν 7ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1975 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 9 π.μ. ὁ Σύλλογος Διδασκόντων τοῦ ὄντος ἀδικοῦ Σχολείου, συνελθὼν ἐκτάκτως εἰς συνεδρίσιν ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ ἀδοκίτου θανάτου τοῦ προσφιλοῦς συναδέλφου καὶ Διανοῦ τοῦ Σχολείου

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΜΑΡΕΛΗ

ἐκφράζει πρὸς τὴν οἰκογένειαν αὐτοῦ τὴν βαθυτάτην λύπην καὶ τὰ εἰλικρινῆ συλλυπητήρια του. Εὐχόμενος τὴν ἐξ ὄψεως παραμυθῶσαν καὶ παρηγοριᾶν ψηφίζει ὅπως:
1. Ἀργησῆ σήμερον τὸ Σχο-

λεῖον.
2. Ἀναρτηθῆ μεσίσιος ἐπὶ τριήμερον, ἡ σημαία τοῦ Σχολείου.
3. Ἀναρτηθῆ ἡ εἰκὼν τοῦ ἐκλιπόντος εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Σχολείου.
4. Κατατεθῆ ποσὸν δύο χιλιάδων ἑκατὸν (2.100) ὑπὲρ τοῦ Φιλίππειου Ἰδρυμάτος Κηφισιάς, εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος.
5. Ἐπιδοθῆ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλιπόντος.
6. Δημοσιευθῆ τὸ παρὸν εἰς τὴν ἑφημερίδα «ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ».

Ἐφ' ὃ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἑπεται:
Ὁ Σύλλογος Διδασκόντων τοῦ Σχολείου.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΚΡΟΙΣΟΣ ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, ΣΟΦΙΑ ΑΝΕΜΟΓΙΑΝΝΗ, ΜΟΣΧΑ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΤΣΙΚΕΡΟΣ, ΜΑΡΙΑ ΛΙΟΛΙΟΥ, ΜΑΡΙΑ ΒΑΣΙΛΑΚΗ

Στις 4 Ἰανουαρίου ἔφυγε γιὰ πάντα ἀπὸ τῆ ζωῆ ἕνας λαμπρὸς συναδέλφος καὶ, γιὰ ὄσους τὸν γνῶρισαν, ἕνας ἀξέχαστος ἀνὴρ ὁ κ. Α. ΜΑΜΑΡΕΛΗΣ, Διανοῦ τοῦ 2ου Δημοτικοῦ Σχολείου Κηφισιάς.

Πρόωρα καὶ ἀπρόσπτα ὁ γάρος τὸν ἀρπάξε γιὰ νὰ τὸν ὀδηγήσῃ στοὺς οὐρανοὺς, νὰ ἐνωθῆ μὲ τὸς δικαίους στὴν αὐράνια πολιτεία τοῦ Πλάστου.

Ὁ θάνατός του, ὑπῆρξε μεγάλο πλῆγμα γιὰ τὴν οἰκογένειά του, γιὰ τὸν διδασκαλικὸν κόσμον, γιὰ ἑμᾶς ποὺ τὸν εἶχαμε στενὸ συνεργάτη καὶ Διανοῦ, γιὰ τοὺς μαθητὰς τοῦ Σχολείου.

Προικισμένος μὲ πλοῦσια ἡγετικά προσόντα, ἐξαιρετικὴ διδασκτικὴ ἱκανότητα, δύναμη, ζωντανία καὶ πρὸ παντὸς ἀπεριόριστη ἀγάπη γιὰ τὸ παιδί, στὰ θηκε ἠψιλά καὶ κατέκτησε τὴν καρδιά τῶν μαθητῶν, γονέων καὶ συνεργατῶν.

Τὸ 2ον Δημοτικὸν Σχολεῖον Κηφισιάς σὸν ὅποιον ἦταν Διανοῦ 4 χρόνια εἶδε ἡμέρες ἀσθημιουργίας καὶ ἡ κάθε γωνία του μιλοῦ γι' αὐτόν. Μιλοῦ γιὰ τὸ δάσκαλο ποὺ ἔβωσε τὴν ψυχὴ του γιὰ τὸ μεγάλο πάθος του, τὸ σχολεῖο.

Ἡ οἰκογένειά του θρηνεῖ, γιὰτὶ ἔχασε τὸν στοργικὸ σύζυγο καὶ πατέρα. Ἐλαφρὸ ἄς εἶναι τὸ χῶμα τῆς ἰδιαίτερης πατρίδας του (Πεντεορία Φωκίδας), ποὺ τὸν σκεπάζει στοργικά.

Ὅλοι ἄς ἐνώσωμε τὴν προσευχὴ μας παρακαλώντας τὸν Πανάγθο Θεὸ, νὰ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν του καὶ νὰ στελεχί τὴν ἐξ ὄψεως παρηγορίαν εἰς τὴν οἰκογένειάν του, τὰ δὲ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου σὺν θάλασσαν ν' ἀπαλόουν τὸν δυσθάτακτον πόνο: «Ἐάν τε ζῶμεν τῷ Κυρίῳ ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκωμεν. Ἐάν τε σὸν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐομέν». ΚΩΝ/ΝΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ἀλεξανδρουπόλεως

ΔΙΔ. ΣΥΛΛ. ΑΛΕΞ/ΛΕΩΣ ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Ἀλεξανδρουπόλεως, συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ ἀδοκίτου θανάτου τῆς συναδέλφου ΑΡΑΜΠΑΤΖΗ - ΠΑΛΙΑΤΣΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Διδ/σης ἐτῶν 50, ἀποφασίζει ὅπως:
1. Ἐκφρασθῶσι θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς ἐκλιπούσας ἐκ μέρους τῶν μελῶν τοῦ

Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Διδ/λων τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Ἀλεξανδρουπόλεως.

2. Παραστῆ σύσσωμον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν κηδείαν τῆς ἐκλιπούσας.

3. Κατατεθῆ στέφανος ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου.

4. Ἐκφωνηθῆ ὁ ἐπικήδειος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου.

5. Δημοσιευθῆ τὸ παρὸν εἰς τὸν τοπικὸν τύπον καὶ εἰς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα».

Ἐν Ἀλεξ/λει τῇ 12 Ἰαν. 1975 Ὁ Πρόεδρος ΚΩΝ. ΛΙΑΝΙΔΗΣ Ὁ Γεν. Γραμματεὺς ΠΑΣΧ. ΛΥΓΟΥΔΗΣ ΤΑ ΜΕΛΗ

Γ. Παπαναστασίου, Π. Τσογγαράκης, Δ. Κεραμίδης, Κ. Παπαπάτης, Χρ. Μιχαηλίδου

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΟΝΤΩΝ (3ου Δημ. Σχ. Ἀλεξαν/πόλεως) ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν Ἀλεξ/πόλει καὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τοῦ 3ου Δημοτικοῦ Σχολείου σήμερον τὴν 13ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1975 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 8.00 ὁ Σύλλογος τῶν διδασκόντων τοῦ 3ου Δημοτικοῦ Σχολείου Ἀλεξ/πόλεως συνελθὼν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ ἀδοκίτου θανάτου τῆς διδ/σης Ἀποστολῆς Ἀραμπατζῆ - Παλιάτσου

ὁ μ ο φ ὶ ν ὠ ς ἀ π ο φ α σ ῖ ζ ε ι ὅπως:

1) Οἱ μαθητὰ τῶν τεσσάρων ἀνωτέρων τάξεων τοῦ Σχολείου εὐορισκόμενοι ἐν παρατάξει θέλωσι ἀποχαιρετήσῃ τὴν διὰ τῆς δόου Μιτροπολίτου Ἰωακείμ διελευσομένην σορῶν τῆς ἐκλιπούσας διδ/σης.

2) Σύμψαν τὸ προσωπικὸν τοῦ Σχολείου παραστῆ εἰς τὴν κηδείαν αὐτῆς.

3) Ἐκφρασθῶν θερμὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν τῆς ἐκλιπούσας.

4) Κατατεθῶν στέφανος ἐξ ἀνθρώπων εἰς τὴν σορῶν τῆς μεταστάσης.

5) Ἀναρτηθῆ μεσίσιος ἡ Σημαία τοῦ Σχολείου ἐπὶ τριήμερον.

6) Δημοσιευθῆ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὸ Διδ. Βῆμα καὶ ἐπαρχικὸν Τύπον.

Ἐφ' ὃ συνετάγη καὶ ὑπογράφεται ὡς ἑπεται:

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Χ. ΧΡΥΣΟΧΟΥ ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ

ΑΛ. ΒΟΥΛΓΙΔΗΣ, Ε. ΤΣΑΛΙΚΗ, Α. ΠΙΤΣΙΛΑΔΗ, Σ. ΤΣΑΜΙΤΑ

Ἡρακλείου

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΟΜΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐν Ἡρακλείῳ σήμερον, τὴν 26ην Δεκεμβρίου 1974 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 8ην μ.μ. συνήλθεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Νομοῦ Ἡρακλείου ἐκτάκτως, ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ Συνταξιούχου Συναδέλφου

Ἰωάννου Παπαδάκη καὶ ἐισηγομένου τοῦ Προέδρου αὐτοῦ διὰ τὰς πρὸς τὴν Παιδείαν προσφερθείσας ὑπηρεσίας τοῦ ἀειμνήστου

ΨΗΦΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝ ὅπως:

1) Ὅπως ἐκπροσωπηθῆ τὸν Σύλλογον εἰς τὴν Κηδείαν τοῦ μεταστάντος καὶ ἐκφωνηθῆ ἐπικήδειος λόγον (ὁ Διδ/λος κ. Κατζίκης Ἰεμανουήλ.

2) Ὅπως κατατεθῆ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 500 ὑπὲρ τῶν Ἰδρυμάτων Παναγίας Καλυθινῆς ἀντὶ

Στεφάνου, εἰς μνήμην τοῦ μεταστάντος.

3) Ὅπως ἀποσταλῆ τὸ παρὸν ψήφισμα εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἀποθανόντος.

4) Ὅπως δημοσιευθῆ τὸ παρὸν εἰς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα».

Ἐφ' ὃ συνετάγη τὸ παρὸν καὶ ὑπογράφεται ὡς ἑπεται:

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΚΛΙΝΟΣ Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΔΗΜ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ

Σιντικής

ΔΙΔ. ΣΥΛΛ. ΣΙΝΤΙΚΗΣ ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐθνικοῦ Συλλόγου Διδασκάλων καὶ Νηπιαγωγῶν Σιντικής, συνελθὼν ἐκτάκτως σήμερον τὴν 7ην Δεκεμβρίου 1974, ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ Προσωρινοῦ Ἀναπληρωτοῦ Διδασκαλοῦ, ὑποκείμενος κατόπιν ἀπροκλήτου καὶ ἀδίκου δολοφονικῆς ἐπιθέσεως, σεμνοῦ καὶ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐξαιρετοῦ Διδασκαλοῦ καὶ οἰκογενειάρχου.

ὁ μ ο φ ὶ ν ὠ ς ἀ π ο φ α σ ῖ ζ ε ι ὅπως:

α) Ἐκφράσῃ τὰ συλλυπητήρια τοῦ εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

β) Πρακτοῦσθῃ ἐν σώματι τὴν ἐκφώναν.

γ) Καταθέσῃ θαυρτύμιον στέφανον ἐπὶ τῆς σοροῦ του.

δ) Διαβιβάσῃ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ ἐκλιπόντος καὶ

ε) Δημοσιευθῆ τὸ παρὸν εἰς τὸ «Διδασκαλικὸν Βῆμα».

Ὁ Πρόεδρος Ἰωάννης Μπουνιέρης Ὁ Γραμματεὺς Ἀριστοτέλης Τσέλιος Ὁ Ταμίας Κων/νος Παπαδόπουλος Ὁ Ἀντιπρόεδρος Πέτρος Σιμανιθῆς

Τὰ μέλη: Μόσχος Γκοντῆς, Γεώργιος Γερμανλῆς, Ἰ. Μπακαλιθῆς

Με δόξη καὶ σπαραγμὸ ὁ διδασκαλικὸς κόσμος τῆς Περιφέρειας Σιντικής πληροφροήθηκε στὶς 6 Δεκεμβρίου τὸν πρόωρον καὶ ἀδικο χαμὸ τοῦ Βασιλῆ Παπαδόπουλου, προσωρινοῦ ἀναπληρωτοῦ διδασκαλοῦ, πάντα στὸν ἀνθὸ τῆς νιότητος του, γιὰτὶ ἦταν δὲν ἦταν 25 χρονῶν. Παντρεμένος ἐβδὸ καὶ ἕνα χρόνον ἔφησε πίσω του χαροκάμητη γυναίκα καὶ πεντάχρονον κοριτσάκι ποὺ δὲν θὰ γνωρίσῃ ποτὲ πατέρα. Βύθιος ἐπὶ κένθος γονεῖς καὶ συγγενεῖς ποὺ καλά - καλά δὲν τὸν χάρηκαν.

Ἡ θάσκακη Μοῖρα δὲ θέλησε ὁ ἐξαιρετος αὐτὸς νέος καὶ ἀριστος οἰκογενειάρχης νὰ ζήσῃ καὶ νὰ μεσοφωρανῆσθῃ. Γιὰτὶ μπροστὰ ἀπὸ ἕνα πάνω - κάτω μῆνα χωρὶς τὴν ἐλάχιστην ἀφορμὴ ἕνας κακοποιὸς ἐδδομηπνῆρης τὸν μαχαίρωσε σθεδὸν θανάσιμα. Τὸ παλληκάρι πάλαυσε σκληρὰ μὲ τὸ θάνατο, ἀλλὰ τελικὰ ὄπτεκυψε.

Τὸ λίγο καιρὸ ποὺ ζῆσῃ στὸν περαστικὸ αὐτὸν κόσμον ἦταν καλὸ παιδί, σεμνὸς νέος, ἐργατικὸς, φιλοπρόδοτος καὶ ἀριστος οἰκογενειάρχης. Ἀγωνίστηκε τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸ ἀκολουθώντας τὰ διδάγματα τοῦ Θεοανθρώπου.

Ἐμεῖς, ὄσοι τὸν γνωρίσαμε, δὲν θὰ τὸν ἐξαώσωμε ποτὲ καὶ θὰ ἔχαμε σὺν παράδειγμα τὸν δικὸν τοῦ ἀγῶνα.

Βασίλειε, ἀναπαύσου καὶ αἰωνία θὰ ἔχῃς πάντοτε τὴν μνήμην. ἸΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΝΙΕΡΗΣ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Καλαθρύτων

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
ΕΚΠΑΙΔ. ΠΕΡΙΦ. ΚΑΛΑΘΡΥΤΩΝ
'Αριθ. Πρωτ. 3.

'Εγκ. 1
'Εν Καλαθρύτοις τῆ 14 'Ιαν. 1975
ΠΡΟΣ

"Απαντας τοὺς κ. κ. Συναδέλφους
'Εκπαίδ. Περιφ. Καλαθρύτων
"Εδρας τῶν
Κοιν.: Δ.Ο.Ε. Ξενοφώντος 15α
'Αθήνας

"Επικοινωνήσα μεθ' ὡμῶν ἡ νέα Διοίκηση τοῦ Συλλόγου μας, ἐπιθυμῶν νὰ εὐχαριστήσῃ ὑμᾶς θερμῶς διὰ τὴν τιμὴν μεθ' ἧς τὴν περιβάλατε κατὰ τὰς προσπάθους ἀρχαιρείας καὶ νὰ ἀπευθῆναι πρὸς πάντας, ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν, εὐχόμενῃ ἐπὶ τῶ νέφ' "Ετεἰ 1975 ὑγίαιον, προσωπικὴν καὶ οικογενειακὴν, προκοπὴν καὶ δικαίωσιν τῶν συνδικαλιστικῶν αἰτημάτων.

"Ὡς γνωστὸν, σκοπὸς τοῦ Συλλόγου μας εἶναι ἡ πνευματικὴ, ἠθικὴ καὶ κοινωνικὴ ἀνάψυξις τοῦ "Ελληνικοῦ Ἀσπαιδευτοῦ καὶ ἰση οικονομικὴ μεταχείρισις αὐτοῦ πρὸς τοὺς λοιποὺς κρατικοὺς λειτουργούς.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου, ἐπικαλούμεθα τὴν δόλιφον συμπάρασταιν, ἐνεργὸν συμμετοχὴν καὶ συναδελφικὴν συσπείρωσιν ἀπάντων τῶν μελῶν περὶ τὴν διοίκησιν. "Εν τῆ ἐνώσει ἡ ἰσχύς".

"Ἀγαπητοὶ Συναδέλφοι,
Αἱ κατακτήσεις τοῦ Κλάδου μας ἀφαιλονται ἀπὸ κληρονομικῶν καὶ μόνον εἰς τοὺς τιμῶν ἀγῶνας τῶν ὀργανώσεων μας, με ἐπικεφαλῆς πάντοτε τὴν "Ὀμοσπονδίαν μας, ἥτις ἀγωνιζομένη πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις, ἐπεβλήθη καὶ ἀπέκτησε τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον κύρος καὶ ἰσχύον, ὥστε νὰ ἀποβλέπωμεν ἐκαστοτε με μεγάλην ἐμπιστοσύνην πρὸς αὐτὴν καὶ τοὺς ἀγῶνας τῆς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν κλαδικῶν ἐπιδιώξεων. Δι' αὐτὸ, οὐδεὶς θὰ εὐρεθῆ ἐν δικαίῳ, ἀπέχων τῆς συνδικαλιστικῆς κινήσεως καὶ παραμένων μακρῶν τῶν γραμμῶν τοῦ Συλλόγου μας, ὅστις εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ ὄντι τμήματα τῆς Δ.Ο.Ε.

"Ὡς θεωροῦμεν ὅλοι μας τιμὴν, ἀλλὰ καὶ καθῆκον συνάμα, νὰ προσφέρωμεν ἐπὶ λιβαράκι μας, δίδοντες τὸ παρὸν εἰς τὰς συνελεύσεις τοῦ Συλλόγου μας, ἐνισχύοντες αὐτὸν οικονομικῶς καὶ πειθαρχοῦντες εἰς τὰς ἐκάστοτε ἀποφάσεις καὶ κελεύσεις αὐτοῦ καὶ τῆς "Ὀμοσπονδίας.

"Ἡ νέα Διοίκηση, διαπνεομένη ἀπὸ τὰ διδάγματα τοῦ Ναζωραίου, ὀπώχεται νὰ ἐξῆ πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν Χριστιανικὴν ἀγάπην, τὸν ἀμοιβαίον σεβασμὸν καὶ τὴν ἐνότητά ὄλων μας, ἵνα αἱ σκέψεις καὶ αἱ ἐνέργειαι τῆς πράξεως τὸ γενικὸν καλόν.

Με συναδελφικὸς χαιρετισμὸς

Ἡ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

'Ὁ Πρόεδρος

Εὐάγγελος Κανελλόπουλος

'Ὁ Γραμματεὺς

Γεώργιος Κούβελος

ΤΑ ΜΕΛΗ

Μητρόπουλος 'Αναστάσιος, 'Αντιπρόεδρος, Δημητρόπουλος Λεωνίδας, Ταμίνας, Σκρέμπος Νικόλαος, Μέλος, Σιάτος Κων/νος, Μέλος, Σπηλιού Χρήστος, Μέλος

Γ'. 'Ανατολικῆς 'Αττικῆς

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ
ΚΑΙ ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ
Γ' ΠΕΡΙΦ. ΔΙΑΜ. Α. ΑΤΤΙΚΗΣ
(Πρώην Γ' 'Αθηνῶν)
ΠΡΟΣ

"Απαντα τὰ μέλη τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου μας

"Εδρας τῶν

ΚΟΙΝ.: 1. κ. 'Επιθ. Γ' Περιφ. Δια-

μερ. 'Αν. 'Αττικῆς (Υ.Τ.Α.)

2. Δ.Ο.Ε. Ξενοφώντος 15α

Εἰς 'Αθήνας

ΘΕΜΑ: «Χαιρετιστήριος 'Εγκύκλιος».

'Αγαπητοὶ Συναδέλφοι,

Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας, ἐπὶ τῆ ἐκλογῇ τοῦ, αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπευθῆναι πρὸς ὑμᾶς θερμὸν συναδελφικὸν χαιρετισμὸν, εὐχαριστοῦν διὰ τὴν ἀνάθεσιν εἰς ἡμᾶς τῆς ἐκπροσωπήσεως τῆς Περιφέρειας μας, κατὰ τὴν ἀρξαμένην συνδικαλιστικὴν περίοδον.

"Ἐχόντες ἐπίγνωσιν τοῦ ὕψηλοῦ ἔργου, τὸ ὅποιον ἀναλαμβάνομεν, ὡς καὶ τὴν εὐθύνην τὴν ὅποιαν ἐπιμυζόμεθα, παρέχομεν τὴν εὐκρινῆ διαβεβαίωσιν, ὅτι, ἐν τῶ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ, θὰ καταβάλωμεν πᾶσαν προσπάθειαν νὰ φανώμεν ἀντάξει τῶν προσδοκίων ὡς καὶ τῆς τιμῆς, δι' ἧς μᾶς περιεβάλατε.

"Ἡ Δ.Ο.Ε. εἰς τὸν Συλλόγου μεμorfωμένον ἀνθρώπων εἶναι ἔργον σοβαρὸν, ἔργον θαυράτων καὶ πλήρες εὐθυνῶν ἐναντι τῶν μελῶν του, ἐναντι τῆς Κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους.

"Επιβάλλεται, ὅπως, σήμερον, τοῦ ζειδάρου δημοκρατικὸς ἀνεμὸς δροσίζῃ πάλιν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τὴν δημοφῆ καὶ Πατρίδα, εὐρεθώμεν ὅλοι συνηκόμενοι διὰ τῶν ἠθικῶν καὶ πνευματικῶν δυναμῶν τοῦ μεγάλου διδασκαλικοῦ Κλάδου, προσφέρωμεν πᾶσαν δυνατὴν σὴθειαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν νεολαίαν, σχολικὴν καὶ ἐξωσχολικὴν, ὀδηγοῦντες αὐτὴν πρὸς τὸ ὄριον καὶ ὕψηλον, πρὸς τὸ εὐγενές καὶ ἠθικόν, πρὸς εὐτυχίαν τῆς 'Ελλάδος μας καὶ ἐπιτυχίαν αὐτῆς εἰς τὴν ζωὴν.

"Ὁ ὑπερήφανος Κλάδος μας, ὁστις ἔχει ταχθῆ ὄχι μόνον ἐκ καθήκοντος ἀλλὰ καὶ ἐκ ψυχικῆς διαθέσεως — καὶ πρὸ παντός ἐκ ψυχικῆς διαθέσεως — ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων τῆς καλλιέργειας ἔθνικοῦ ἰδεώδους καὶ ἑλληνικῶν συνειδησῶν, θὰ συνεχίσῃ τὴν ἐθνικοθηρησκευτικὴν τὸν ἀποστολὴν, πιστεύων ἀπόλυτως ὅτι ἐπέστη ἡ ὥρα, καθ' ἣν καὶ ἡ Παλιεὶα θὰ ἐγκύβη μετὰ ἐνδιαφέροντος καὶ στοργῆς, πρὸς μελέτην καὶ λύσιν τῶν δικαίων αἰτημάτων του.

Περαινόντες τὴν παροῦσαν μας, εὐχόμεθα, ὅπως τὸ θεῖον Βρέφος, τοῦ ὁποῦ τὴν γέννησιν ἐνόησεν ὀλίγον ἔορτάζομεν, χάριση εἰς ὑμᾶς πᾶσαν ἀτομικὴν καὶ οικογενειακὴν εὐτυχίαν.

Με συναδελφικὸς χαιρετισμὸς

'Ὁ Πρόεδρος

Σπαγόπουλος Κ.

'Ὁ Ἀντιπρόεδρος

Τσάδαρης Χρ.

'Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Γιαννακόπουλος Γ.

'Ὁ Ταμίνας

Παπανικολάου Εὐάγ.

ΤΑ ΜΕΛΗ

Μαυρούλης Φώτ., Παπαντωνίου 'Ιωάννης, Σταθαράς Γεώργιος

Β'. 'Ανατολικῆς 'Αττικῆς

(2ον Δημ. Σχολ. 'Αμαρουσίου)
Στὸ 2ον Δημοτικὸν Σχολεῖον 'Αμαρουσίου, ἐνώπιον πυκνωτάτου ἀκροατηρίου ἐδόθη διάλεξις ὑπὸ τοῦ Διδ/λου — Παιδαγωγοῦ κ. Δημητρίου Σπέη με θέμα: «'Η πρόδοσις τῶν παιδιῶν, ἡ ψυχολογία τῶν καὶ οἱ ἐξωγενεῖς παράγοντες».

"Ὁ ὁμιλητὴς ἀνέλυσε τὴν ψυχολογικὴν δομὴν τῶν παιδιῶν κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς ἡλικίας του, ὅπως τὰ καθορίζῃ ἡ Σύγχρονος Ψυχολογία, ἐπεξηγῶν ταυτοχρόνως τὴν παράθεσιν τῶν γνωσιολογικῶν διωμάτων ἐξελικτικῆς κατὰ περίοδον ἡλικίας.
"Ὁμιλήσαν ἀκόμη, ὁ κ. Σπέης, διὰ τοὺς ἐξωγενεῖς παράγοντες ποὺ ἐπηρεάζουν τὴν ὄλην ἀγωγὴν καὶ πρὸς τὸν μαθητῶν καὶ ἐκάλεσε τοὺς γονεῖς καὶ κηδεμόνας εἰς στενὴν συνεργασίαν διὰ τὴν ἀπὸ κοινου ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων.

Α'. 'Ιωαννίνων

"Υπὸ τῶν μαθητῶν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων τῆς Α' 'Εκπαιδευτικῆς Περιφέρειας 'Ιωαννίνων, ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Νέου 'Ετους, συνεκεντρώθη χρηματικὸν ποσὸν 46.932 δραχ., ὅπερ καὶ κατετέθη ἀρμοδίως διὰ χειρὸς τοῦ 'Επιθεωρητοῦ τῆς Περιφέρειας, Ναπολέοντος Τσιάρρα, ἀντὶ δώρου διὰ τοὺς δεινοπαθοῦντας μαθητὰς τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Κύπρου.

Ὅτω αἱ ὑπὲρ τῶν Κυπρίων εἰσφοραὶ τῶν μαθητῶν τῆς Α' 'Εκπαιδευτικῆς Περιφέρειας 'Ιωαννίνων ὑπερέβησαν συνολικῶς τὸ ποσὸν τῶν 70.000 δραχμῶν.

T. N.

Σουφλίου

Μέλη τοῦ Συλλόγου Διδασκαλῶν καὶ Νηπιαγωγῶν Περιφ. Σουφλίου, με ἐπικεφαλῆς τὸν 'Επιθεωρητὴν μας, κ. Ἀνδρέα Δίπλα, καὶ τὸν Πρόεδρό μας κ. Βασίλειο Μανιάρη, θελήσαμε, κατὰ γαγία πλέον παράδοση, νὰ περάσομε λίγες ὄρες με τὸς Φρουροὺς τῶν συνόρων τῆς Πατρίδος μας.

Μὲ αὐτοὺς ποὺ κατάματα ἀντικρίζουν τὸν θάρβαρο 'Ασιάτη καὶ τὸν προειδοποιῶν. Τὸν προειδοποιῶν καὶ ἐπιθυμοῦν νὰ καταλάβῃ, τὸ συνομιλέτηρο, ὅτι τὰ περιθώρια ἀνοχῆς ἐξάντηθησαν. Καὶ θὰ πάρη τὴν ἀπάντησιν ὅποιαδήποτε στιγμή κ' ἂν τὴ ζητήσῃ.

Σ' αὐτοὺς τοὺς λεοντόθυμους, κάποιου Φυλακίου στὴν ὄχθη τοῦ "Εθρου, πραγματοποιήσαμε ἐπίσκεψιν τῆς Ἁγίας μέρες τῶν Χριστουγέννων. Τοὺς καμαρώσαμε ἀπὸ κοντὰ. Νοιώσαμε ὑπερήφανοι δίπλα τους. Τοὺς εἶδαμε γενναίους καὶ ἀποφασιστικούς. "Ετοιμοὺς γὰ κάθε "Εθνικὸν προσκλητήριο. Τοὺς ἀξίζει κάθε στοργὴ καὶ ἠθικὴ συμπαράστασις.

Τοὺς προσφέραμε τὰ φτωχὰ μας δῶρα. Ποτισμένα ὅμως μ' ὄλη τὴν ἀγάπην, τὴν ἀβολὴν καὶ καθαρὴν, ποὺ κρύβει γι' αὐτοὺς στὰ στήθη του, ὁ "Ελληνας δάσκαλος.

Ἀδύνα γεμάτα φλόγα καὶ ἐνθουσιασμὸ ἀκουσαν ἀπὸ τὸν 'Επιθεωρητὴν μας καὶ τὸν Πρόεδρο. Τοὺς εὐχρημάκαμε γὰ τὸ Νέο "Ετος. Κι' ἐκείνοι ἀπάντησαν καὶ μάλιστα μετὰ τὸ στόμα τοῦ Διοικητοῦ τους, ἀντισταγματάρχου, ποὺ ἔμεινε κοντὰ μας ὅσο βάσταξε ἡ ἐπίσκεψις. Μεγάλῃ τιμῇ αὐτὸ γὰρ

Δώσαμε τὴν ὀπόσχησιν νὰ ἐξαπαμῆ. Καὶ θὰ τὴν τηρήσομε. "Εκεῖ πάνω νοιώθει κανεὶς πὶο πολὺ "Ελληνας.

'Ὁ Ἀναποκριτὴς
(B. M.)

Γ'. Δυτ. 'Αττικῆς

"Ὁ Σύλλογος διδ/λων καὶ ν/γῶν Γ' Περιφ. Δ.Δ. 'Αττικῆς, ἥς προφίσταται ὁ ἐπιθῆτης κ. Π. Τζαβάρας, διοργανώσε σεμινὰρ τελετὴν εἰς τὸ 1ον Δημ. Σχ. Ν. Λισίων, εἰς τὴν παρέστησαν ἀντιπρόσωποι, διδ/λοι καὶ μαθηταί, ὄλων τῶν σχολείων τῆς περιφέρειας, κατὰ τὴν ὅποιαν παρεδόθη τὸ προῖον τῆς προαιρετικῆς εἰσφορᾶς τῶν μαθητῶν τῆς περιφέρειας (220.000) ὑπὲρ Κυπρίων μαθητῶν, εἰς τοὺς ἔκτροσώπους τῆς Δ.Ο.Ε., Πρόεδρον καὶ Ταμίαν.

'Ηρακλείου

ΠΡΟΣ

Τοὺς Δ/λους, Δ/σας καὶ Νηπιαγωγούς Νομοῦ 'Ηρακλείου

"Εδρας τῶν

ΚΟΙΝ.: 1) Διδ. "Ὀμοσπονδίαν 'Ελλάδος

2) Ε.Δ.Ε. τῆς 1' 'Ανατ. 'Εκπαιδευτικῆς Περιφέρειας

3) Δ/νοιον Δ.Ε. Ν. 'Ηρακλείου

4) 'Επιθ. Δ.Ε. Νομοῦ 'Ηρακλείου

'Αγαπητοὶ Συναδέλφοι,

Τὰς ἁγίας αὐτὰς ἡμέρας, ἔχομεν ὑποχρέωσιν νὰ στρέψωμεν εἰς ἕνα ὑπέρτατον ἀνθρώπινον καθῆκον τὴν προσοχὴν μας. Νὰ θεοθῆσωμεν τὸν πᾶσῶν συνάδελφον. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, εὐρέθη ἐνώπιον τραγικῆς περιστάσεως. Συναδέλφος ἐκινδύνευσε νὰ ἀπωλέσῃ τὴν ζωὴν του, πάσχων ἐκ γαστρορραγίας, δι' ὀλίγας φιάλας αἵματος. Παρὰ τὰς προσπάθειας μας, δὲν εὐρέθησαν συνάδελφοι ἀρκετοὶ διὰ νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἔκκλησιν μας. "Ἡναγκάσθημεν τότε νὰ ἀπευθυνώμεν, μὲσω τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ 'Ηρακλείου, πρὸς τοὺς ἐθελοντὰς αἱμοδότας. "Ἡ προσπάθεια αὕτη ἐκαρποφόρησε καὶ οὕτω διεσώθη ὁ συνάδελφος. Ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῆς θλιβερᾶς πραγματικότητος, νομιζόμεν σκόπιμον τὴν ἔβρυσιν Τραπέζης αἵματος, ὅπο τοῦ Συλλόγου μας, με ἐθελοντὰς αἱμοδότας διδ/λους. Ὅτω, ἀφ' ἐνός μὲν ὁ ἐκάστοτε Συναδέλφος θὰ ἀντιμετωπίζῃ με ψυχραιμίαν εἰς τὸ μέλλον μίαν τοιαύτην κατάστασιν, ἀφ' ἑτέρου δέ, θὰ παρέξωμεν εἰς τὴν Κοινωνίαν ἕνα παράδειγμα θυσίας τοῦ, τὰ πάντα προσφέροντος διὰ τὸ κοινὸν καλόν, διδ/λου.

Κατόπιν τούτου, παρακαλοῦμεν τοὺς δυναμένους νὰ προσφέρουν αἷμα, ἴδια νέους, συναδέλφους, ὅπως δηλώσουν τούτο εἰς τὸ Συμβούλιον, ἵνα προβάωμεν, ἐν συνεφεῖς εἰς τὴν ὀργάνωσιν τῆς Τραπέζης, ἥτις θὰ διδῆ ἑλπίδα ζωῆς εἰς τοὺς ἐκάστοτε ἔχοντας ἀνάγκην συναδέλφους.

Μετὰ συναδελφικῶν χαιρετισμῶν Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
'Ὁ Πρόεδρος
Γ. ΚΟΥΚΛΙΝΟΣ
'Ὁ Ἀντιπρόεδρος
ΣΤ. ΒΙΛΑΝΑΚΗΣ
'Ὁ Γραμματεὺς
Δ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ
'Ἡ Ταμίνας
Ε. ΒΑΛΣΑΜΙΔΟΥ
ΤΑ ΜΕΛΗ

Ε. Δημητρομανωλάκης, Γ. Γρινάκης, Γ. Ὀρφανὸς, Ε. Ἰερωνυμάκης, Ι. Τσικρικωνάκης, Α. Κριτωστάκης

